

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** **ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/2402**

z dnia 12 grudnia 2017 r.

w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012

(Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35)

zmienione przez:

Dziennik Urzędowy

	nr	strona	data
► <u>M1</u> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/557 z dnia 31 marca 2021 r.	L 116	1	6.4.2021

sprostowane przez:

► **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 195 z 19.6.2020, s. 119 (2017/2402)

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY (UE) 2017/2402**

z dnia 12 grudnia 2017 r.

w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia ogólne ramy dla sekurytyzacji. Niniejsze rozporządzenie definiuje sekurytyzację oraz ustanawia wymogi dotyczące należytej staranności, zatrzymania ryzyka i przejrzystości, odnoszące się do stron uczestniczących w sekurytyzacji, kryteria udzielania kredytów, wymogi dotyczące sprzedaży sekurytyzacji klientom detalicznym, zakaz resekurytyzacji, wymogi dotyczące SSPE, a także warunki i procedury dotyczące repozytoriów sekurytyzacji. Niniejsze rozporządzenie tworzy również szczególne ramy dla prostej, przejrzystej i standardowej (zwanej dalej „STS”) sekurytyzacji.

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do inwestorów instytucjonalnych oraz do jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących, pierwotnych kredytodawców oraz jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „sekurytyzacja” oznacza transakcję lub program, w wyniku których ryzyko kredytowe związane z ekspozycją lub pulą ekspozycji ulega podziałowi na transe charakteryzujące się wszystkimi następującymi cechami:
 - a) płatności w ramach transakcji lub programu zależą od dochodów z tytułu ekspozycji lub puli ekspozycji;
 - b) hierarchia tranz określa rozkład strat w czasie trwania transakcji lub programu;
 - c) transakcja lub program nie tworzy ekspozycji, które posiadają wszystkie cechy wymienione w art. 147 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 2) „jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji” lub „SSPE” oznacza spółkę, instytucję powierniczą lub inny podmiot, niebędące jednostką inicjującą lub jednostką sponsorującą, utworzone w celu przeprowadzenia jednej lub większej liczby sekurytyzacji, których działalność ogranicza się do działań odpowiednich dla osiągnięcia tego celu i których struktura ma na celu oddzielenie zobowiązań SSPE od zobowiązań jednostki inicjującej;

▼ B

- 3) „jednostka inicjująca” oznacza jednostkę, która:
 - a) samodzielnie lub za pośrednictwem jednostek powiązanych, bezpośrednio lub pośrednio, była zaangażowana w pierwotną umowę, która stworzyła zobowiązania lub potencjalne zobowiązania dłużnika lub potencjalnego dłużnika, stanowiące podstawę ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji; lub
 - b) kupuje ekspozycje osoby trzeciej na własny rachunek, a następnie poddaje je sekurytyzacji;
- 4) „resekurytyzacja” oznacza sekurytyzację, w przypadku której co najmniej jedna z ekspozycji bazowych jest pozycją sekurytyzacyjną;
- 5) „jednostka sponsorująca” oznacza instytucję kredytową, znajdującą się w Unii lub poza jej terytorium, zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, lub firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/65/UE, niebędące jednostką inicjującą, która to jednostka sponsorująca:
 - a) ustanawia i prowadzi program emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami lub inną sekurytyzację, w ramach której kupowane są ekspozycje od jednostek będących osobami trzecimi; lub
 - b) ustanawia program emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami lub inną sekurytyzację, w ramach której kupowane są ekspozycje od jednostek będących osobami trzecimi, oraz przekazuje bieżące aktywne zarządzanie portfelem związane z daną sekurytyzacją jednostce upoważnionej do wykonywania takiej działalności zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE, dyrektywą 2011/61/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;
- 6) „transza” oznacza ustalony umownie segment ryzyka kredytowego związanego z ekspozycją lub pulą ekspozycji, gdy pozycja w takim segmencie wiąże się z większym lub mniejszym ryzykiem straty kredytowej niż pozycja o tej samej kwocie w innym segmencie; nie uwzględnia się przy tym ochrony kredytowej zapewnianej przez osoby trzecie bezpośrednio posiadaczom pozycji w danym segmencie lub w innych segmentach;
- 7) „program emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami” lub „program ABCP” oznacza program sekurytyzacji, w ramach którego emitowane papiery wartościowe przyjmują głównie postać papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami z pierwotnym terminem zapadalności wynoszącym jeden rok lub krótszym;
- 8) „transakcja na papierach dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami” lub „transakcja ABCP” oznacza sekurytyzację w ramach programu ABCP;
- 9) „sekurytyzacja tradycyjna” oznacza sekurytyzację, w ramach której dokonuje się przeniesienia udziału gospodarczego w ekspozycjach będących przedmiotem sekurytyzacji w drodze przeniesienia własności tych ekspozycji z jednostki inicjującej na rzecz SSPE lub poprzez subpartycypację SSPE, gdzie wyemitowane papiery wartościowe nie stanowią zobowiązań płatniczych jednostki inicjującej;
- 10) „sekurytyzacja syntetyczna” oznacza sekurytyzację, w ramach której przeniesienie ryzyka odbywa się przy użyciu kredytowych instrumentów pochodnych lub gwarancji, a ekspozycje będące przedmiotem sekurytyzacji pozostają ekspozycjami jednostki inicjującej;

▼B

- 11) „inwestor” oznacza osobę fizyczną lub prawną posiadającą pozycję sekurytyzacyjną;
- 12) „inwestor instytucjonalny” oznacza inwestora, który jest jednym z poniższych:
 - a) zakładem ubezpieczeń zdefiniowanym w art. 13 pkt 1 dyrektywy 2009/138/WE;
 - b) zakładem reasekuracji zdefiniowanym w art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE;
 - c) instytucją pracowniczych programów emerytalnych objętą zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341⁽¹⁾ zgodnie z jej art. 2, chyba że państwo członkowskie zdecydowało o niestosowaniu tej dyrektywy w całości lub w części do takiej instytucji zgodnie z art. 5 tej dyrektywy; lub osobą zarządzającą lub upoważnionym podmiotem wyznaczonymi przez instytucję pracowniczych programów emerytalnych na mocy art. 32 dyrektywy (UE) 2016/2341;
 - d) zarządzającym alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI) zdefiniowanym w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE, który zarządza alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi lub wprowadza je do obrotu w Unii;
 - e) spółką zarządzającą przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), zdefiniowaną w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE;
 - f) wewnętrznym zarządzanym UCITS, który jest spółką inwestycyjną, która uzyskała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE i nie wyznaczyła spółki zarządzającej, która uzyskała zezwolenie na podstawie tej dyrektywy, do zarządzania jej sprawami;
 - g) instytucją kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do celów tego rozporządzenia lub firmą inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 2 tego rozporządzenia;
- 13) „jednostka obsługująca” oznacza jednostkę zarządzającą na bieżąco pulą nabytych wierzytelności lub bazowymi ekspozycjami kredytowymi;
- 14) „instrument wsparcia płynności” oznacza pozycję sekurytyzacyjną z tytułu umowy o dostarczenie środków finansowych w celu zapewnienia terminowości przepływów pieniężnych do inwestorów;
- 15) „ekspozycja odnawialna” oznacza ekspozycję, w przypadku której dozwolone są wahania sald należności „kredytobiorców” w zależności od ich decyzji o zaciąganiu i spłacaniu kredytu, do wysokości uzgodnionego limitu;
- 16) „sekurytyzacja odnawialna” oznacza sekurytyzację, w przypadku której sama struktura sekurytyzacji ulega odnowieniu poprzez dodawanie ekspozycji do puli ekspozycji lub usuwanie ich z niej, niezależnie od tego, czy ekspozycje są odnawiane czy nie;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37).

▼B

- 17) „opcja przedterminowej spłaty należności” oznacza klauzulę umowną w ramach sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych lub sekurytyzacji odnawialnej nakazującą w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń wykup pozycji sekurytyzacyjnych inwestorów przed pierwotnie określonym terminem zapadalności tych pozycji;
- 18) „transza pierwszej straty” oznacza najbardziej podporządkowaną transzę w ramach sekurytyzacji, która jest pierwszą transzą służącą pokryciu poniesionej straty dotyczącej sekurytyzowanych ekspozycji i tym samym zapewnia ochronę transzy drugiej straty oraz, w stosownych przypadkach, ochronę transz mających wyższy stopień uprzywilejowania;
- 19) „pozycja sekurytyzacyjna” oznacza ekspozycję z tytułu sekurytyzacji;
- 20) „pierwotny kredytodawca” oznacza jednostkę, która samodzielnie lub za pośrednictwem jednostek powiązanych, bezpośrednio lub pośrednio, zawarła pierwotną umowę, która to umowa stworzyła zobowiązania lub potencjalne zobowiązania dłużnika lub potencjalnego dłużnika, stanowiące podstawę ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji;
- 21) „w pełni wspierany program ABCP” oznacza program ABCP, który jednostka sponsorująca w pełni i bezpośrednio wspiera, dostarczając SSPE jeden lub większą liczbę instrumentów wsparcia płynności obejmujących co najmniej wszystkie poniższe elementy:
- wszystkie ryzyka płynności i ryzyka kredytowe programu ABCP;
 - wszelkie istotne ryzyka rozmycia ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji;
 - wszelkie inne koszty na poziomie transakcji ABCP i na poziomie programu ABCP jeżeli są niezbędne w celu zagwarantowania inwestorowi pełnej płatności jakiegokolwiek kwoty w ramach ABCP;
- 22) „w pełni wspierana transakcja ABCP” oznacza transakcję ABCP wspieraną przez instrument wsparcia płynności, na poziomie transakcji lub na poziomie programu ABCP, obejmujący co najmniej wszystkie poniższe elementy:
- wszystkie ryzyka płynności i ryzyka kredytowe transakcji ABCP;
 - wszelkie istotne ryzyka rozmycia ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji w ramach transakcji ABCP;
 - wszelkie inne koszty na poziomie transakcji ABCP i na poziomie programu ABCP jeżeli są niezbędne w celu zagwarantowania inwestorowi pełnej płatności jakiegokolwiek kwoty w ramach ABCP;
- 23) „repozytorium sekurytyzacji” oznacza osobę prawną zajmującą się gromadzeniem i przechowywaniem na szczeblu centralnym danych dotyczących sekurytyzacji.

Do celów art. 10 niniejszego rozporządzenia, odniesienia do „repozytorium transakcji” w art. 61, 64, 65, 66, 73, 78, 79 i 80 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 odczytuje się jako odesłania do „repozytorium sekurytyzacji”;

▼M1

- 24) „ekspozycja nieobsługiwana” oznacza ekspozycję spełniającą którykolwiek z warunków określonych w art. 47a ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

▼ **M1**

- 25) „sekurytyzacja ekspozycji nieobsługiwanej” oznacza sekurytyzację zabezpieczoną pulą ekspozycji nieobsługiwanych, których wartość nominalna stanowi nie mniej niż 90 % wartości nominalnej całej puli w chwili inicjowania oraz w późniejszym terminie, kiedy aktywa są dodawane do puli bazowej lub z niej odejmowane w wyniku uzupełnienia, restrukturyzacji lub z jakiegokolwiek innego istotnego powodu;
- 26) „umowa dotycząca ochrony kredytowej” oznacza umowę zawartą między jednostką inicjującą a inwestorem dotyczącą przeniesienia ryzyka kredytowego z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji z jednostki inicjującej na inwestora przy użyciu kredytowych instrumentów pochodnych lub gwarancji, zgodnie z którą jednostka inicjująca zobowiązuje się zapłacić inwestorowi kwotę określaną jako premia z tytułu ochrony kredytowej, a inwestor zobowiązuje się zapłacić na rzecz jednostki inicjującej kwotę określaną, jako płatność z tytułu ochrony kredytowej w przypadku wystąpienia jednego z przewidzianych w umowie zdarzeń kredytowych;
- 27) „premia z tytułu ochrony kredytowej” oznacza kwotę, którą jednostka inicjująca zobowiązana jest zapłacić inwestorowi za ochronę kredytową obiecaną przez inwestora na mocy umowy dotyczącej ochrony kredytowej;
- 28) „płatność z tytułu ochrony kredytowej” oznacza kwotę, którą – na mocy umowy dotyczącej ochrony kredytowej – inwestor zobowiązał się zapłacić na rzecz jednostki inicjującej w przypadku wystąpienia zdarzenia kredytowego przewidzianego w umowie dotyczącej ochrony kredytowej;
- 29) „syntetyczna marża nadwyżkowa” oznacza kwotę wyznaczoną w umowie przez jednostkę inicjującą zgodnie z dokumentacją sekurytyzacji syntetycznej w celu absorpcji strat sekurytyzowanych ekspozycji, które mogą wystąpić przed terminem zapadalności transakcji;
- 30) „czynniki zrównoważonego rozwoju” oznaczają czynniki zrównoważonego rozwoju w rozumieniu art. 2 pkt 24 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 ⁽¹⁾;
- 31) „niepodlegające odliczeniu dyskonto cenowe przy zakupie” oznacza różnicę między saldem wyceny z tytułu jednej lub wielu ekspozycji w puli bazowej a ceną, po której jednostka inicjująca sprzedaje te ekspozycje SSPE, w przypadku gdy ani jednostka inicjująca, ani pierwotny kredytodawca nie otrzymują zwrotu tej różnicy.

▼ **B***Artykuł 3***Sprzedaż sekurytyzacji klientom detalicznym**

1. Sprzedawca pozycji sekurytyzacyjnej nie może sprzedać takiej pozycji klientowi detalicznemu, zdefiniowanemu w art. 4 ust. 1 pkt 11 dyrektywy 2014/65/UE, chyba że spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- a) sprzedawca pozycji sekurytyzacyjnej przeprowadził test odpowiedności zgodnie z art. 25 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1).

▼B

- b) sprzedawca pozycji sekurytyzacyjnej upewnił się, na podstawie testu, o którym mowa w lit. a), że dana pozycja sekurytyzacyjna jest odpowiednia dla tego klienta detalicznego;
- c) sprzedawca pozycji sekurytyzacyjnej natychmiast przekazuje klientowi detalicznemu wyniki testu odpowiedniości w postaci sprawozdania.
2. W przypadku gdy warunki określone w ust. 1 są spełnione, a portfel instrumentów finansowych tego klienta detalicznego nie przekracza 500 000 EUR, sprzedawca zapewnia – na podstawie informacji dostarczonych przez klienta detalicznego zgodnie z ust. 3 – aby klient detaliczny nie zainwestował łącznej kwoty przekraczającej 10 % portfela instrumentów finansowych tego klienta w pozycje sekurytyzacyjne oraz aby początkowa minimalna kwota zainwestowana w jedną lub większą liczbę pozycji sekurytyzacyjnych wyniosła 10 000 EUR.
3. Klient detaliczny dostarcza sprzedawcy dokładnych informacji o swoim portfelu instrumentów finansowych, w tym wszelkich inwestycjach w pozycje sekurytyzacyjne.
4. Do celów ust. 2 i 3 portfel instrumentów finansowych klienta detalicznego obejmuje depozyty pieniężne i instrumenty finansowe, z wyłączeniem jednakże wszelkich instrumentów finansowych, które zostały użyte jako zabezpieczenie.

*Artykuł 4***Wymogi dla SSPE**

SSPE nie mogą mieć siedziby w państwie trzecim, w którym zachodzi którakolwiek z poniższych sytuacji:

▼M1

- a) dane państwo trzecie jest wymienione jako państwo trzecie wysokiego ryzyka, które ma strategiczne braki w systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾;
- aa) państwo trzecie jest wymienione w załączniku I do unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych;

▼B

- b) państwo trzecie nie podpisało umowy z państwem członkowskim w celu zapewnienia, aby to państwo trzecie w pełni przestrzegało standardów określonych w art. 26 Modelowej konwencji Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w sprawie podatku od dochodu i majątku lub w Modelowej konwencji OECD w sprawie wymiany informacji w kwestiach podatkowych, oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w kwestiach podatkowych, łącznie z wszelkimi wielostronnymi umowami podatkowymi;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

▼ M1

W przypadku SSPE utworzonych, po dniu 9 kwietnia 2021 r., na terytorium objętym jurysdykcją wymienioną w załączniku II, z uwagi na funkcjonowanie szkodliwego systemu podatkowego, inwestor powiadamia właściwy organ podatkowy państwa członkowskiego, w którym ma swoją rezydencję podatkową, o inwestycji w papiery wartościowe wyemitowane przez tę SSPE.

▼ B

ROZDZIAŁ 2

PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO WSZYSTKICH SEKURTYZACJI*Artykuł 5***Wymogi dotyczące należytej staranności dla inwestorów instytucjonalnych**

1. Przed wejściem w posiadanie pozycji sekurytyzacyjnej inwestor instytucjonalny, inny niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca, weryfikuje, czy:

- a) w przypadku gdy jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca z siedzibą w Unii nie są instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną zdefiniowanymi w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 – dana jednostka inicjująca lub dany pierwotny kredytodawca udzielają wszystkich kredytów będących źródłem ekspozycji bazowych na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procesów zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, a także posiadają skuteczne systemy na potrzeby stosowania tych kryteriów i procesów zgodnie z art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;
- b) w przypadku gdy jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca mają siedzibę w państwie trzecim – dana jednostka inicjująca lub dany pierwotny kredytodawca udzielają wszystkich kredytów będących źródłem ekspozycji bazowych na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procesów zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, a także posiadają skuteczne systemy na potrzeby stosowania tych kryteriów i procesów w celu zapewnienia, aby udzielanie kredytów odbywało się na podstawie szczegółowej oceny zdolności kredytowej dłużnika;
- c) jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca mają siedzibę w Unii – stale zatrzymują oni istotny udział gospodarczy netto zgodnie z art. 6, a zatrzymanie ryzyka jest ujawniane inwestorowi instytucjonalnemu zgodnie z art. 7;
- d) jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca mają siedzibę w państwie trzecim – stale zatrzymują oni istotny udział gospodarczy netto, który w żadnym przypadku nie może być niższy niż 5 %, ustalony zgodnie z art. 6, a także ujawniają zatrzymanie ryzyka inwestorom instytucjonalnym;
- e) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE w stosownych przypadkach udostępniały informacje wymagane na mocy art. 7 z częstotliwością i zgodnie z zasadami określonymi w tym artykule;

▼ M1

f) W przypadku ekspozycji nieobsługiwanych, stosuje się należyte standardy przy wyborze i wycenie ekspozycji.

▼ B

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w odniesieniu do w pełni wspieranych transakcji ABCP, wymóg określony w ust. 1 lit. a) ma zastosowanie do jednostki sponsorującej. W takich przypadkach jednostka sponsorująca weryfikuje, czy jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca, niebędące instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną, udzielają wszystkich kredytów będących źródłem ekspozycji bazowych na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procesów zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, a także posiadają skuteczne systemy na potrzeby stosowania tych kryteriów i procesów zgodnie z art. 9 ust. 1.

3. Przed wejściem w posiadanie pozycji sekurytyzacyjnej inwestor instytucjonalny, inny niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca, przeprowadza analizę *due diligence*, która pozwala mu ocenić odnośne ryzyka. Ocena ta obejmuje co najmniej wszystkie poniższe elementy:

- a) charakterystykę ryzyka danej pozycji sekurytyzacyjnej i ekspozycji bazowych;
- b) wszystkie cechy strukturalne sekurytyzacji, które mogą mieć istotny wpływ na dochody z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej, w tym: umowna kolejność płatności i kolejność zdarzeń uruchamiających płatność, elementy wsparcia jakości kredytowej, elementy wsparcia płynności, mechanizmy wyzwalań wartości rynkowej oraz odnoszące się do konkretnej transakcji definicje niewykonania zobowiązania;
- c) w odniesieniu do sekurytyzacji zgłoszonej jako STS zgodnie z art. 27 – zgodność tej sekurytyzacji z wymogami określonymi w art. 19–22 lub w art. 23–26 oraz art. 27. Inwestorzy instytucjonalni mogą w odpowiednim zakresie polegać na zgłoszeniu STS zgodnie z art. 27 ust. 1 oraz na ujawnionych przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą oraz SSPE informacjach dotyczących zgodności z wymogami STS, nie polegając wyłącznie ani automatycznie na takich zgłoszeniach i informacjach.

Niezależnie od akapitu pierwszego lit. a) i b), w przypadku w pełni wspieranego programu ABCP inwestorzy instytucjonalni inwestujący w papier dłużny przedsiębiorstwa emitowany w ramach danego programu ABCP uwzględniają cechy programu ABCP oraz pełne wsparcie na utrzymanie płynności.

4. Inwestor instytucjonalny, inny niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca, posiadający pozycję sekurytyzacyjną, musi co najmniej:

- a) ustanowić odpowiednie pisemne procedury, które są proporcjonalne do profilu ryzyka pozycji sekurytyzacyjnej oraz, w stosownych przypadkach, do portfela handlowego i bankowego inwestora instytucjonalnego, w celu bieżącego monitorowania zgodności z ust. 1 i 3 oraz dochodów z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej i ekspozycji bazowych.

W stosownych przypadkach, w odniesieniu do sekurytyzacji i ekspozycji bazowych, te pisemne procedury obejmują monitorowanie rodzaju ekspozycji, udziału procentowego kredytów przeterminowanych o ponad 30, 60 i 90 dni, współczynników niewykonania zobowiązań, częstości przedterminowych spłat, kredytów

▼ B

w windykacji, stóp odzysku, odkupów, modyfikacji pożyczek, przerw w spłacie, rodzaju zabezpieczenia i zajmowania zabezpieczeń, oraz rozkładu częstości punktowych ocen zdolności kredytowej lub innych środków oceny wiarygodności kredytowej odnoszących się do wszystkich ekspozycji bazowych, dywersyfikacji sektorowej i geograficznej, rozkładu częstości współczynnika pokrycia należności zabezpieczeniem w przedziałach ułatwiających odpowiednią analizę wrażliwości. W przypadku gdy ekspozycje bazowe są same w sobie pozycjami sekurytyzacyjnymi, na co pozwala art. 8, inwestorzy instytucjonalni monitorują również ekspozycje bazowe tych pozycji;

- b) w przypadku sekurytyzacji innej niż w pełni wspierany program ABCP – regularnie przeprowadzać testy warunków skrajnych w odniesieniu do przepływów pieniężnych i wartości zabezpieczenia wspierających ekspozycje bazowe lub, w braku wystarczających danych na temat przepływów pieniężnych i wartości zabezpieczenia, testy warunków skrajnych w odniesieniu do zakładanych strat, z uwzględnieniem charakteru, skali i stopnia złożoności ryzyka pozycji sekurytyzacyjnej;
- c) w przypadku w pełni wspieranego programu ABCP – regularnie przeprowadzać testy warunków skrajnych w odniesieniu do wypłacalności i płynności jednostki sponsorującej;
- d) zapewnić sprawozdawczość wewnętrzną dla swojego organu zarządzającego, tak aby organ zarządzający znał istotne ryzyka wynikające z pozycji sekurytyzacyjnej oraz tak, aby ryzyka te były adekwatnie zarządzane;
- e) być w stanie wykazać swoim właściwym organom, na żądanie, że ma kompleksową i dokładną wiedzę na temat danej pozycji sekurytyzacyjnej i jej ekspozycji bazowych oraz że wdrożył pisemne zasady i procedury na potrzeby zarządzania ryzykiem względem danej pozycji sekurytyzacyjnej oraz na potrzeby prowadzenia rejestru weryfikacji oraz należytej staranności zgodnie z ust. 1 i 2 oraz wszelkich innych odnośnych informacji; oraz
- f) w przypadku ekspozycji z tytułu w pełni wspieranego programu ABCP – być w stanie wykazać swoim właściwym organom, na żądanie, że ma kompleksową i dokładną wiedzę na temat jakości kredytowej jednostki sponsorującej oraz na temat warunków dostarczonego instrumentu wsparcia płynności.

5. Bez uszczerbku dla ust. 1–4 niniejszego artykułu, w przypadku gdy inwestor instytucjonalny upoważnił innego inwestora instytucjonalnego do podejmowania decyzji w zakresie zarządzania inwestycyjnego, które mogłyby narazić go na ekspozycję z tytułu sekurytyzacji, ten inwestor instytucjonalny może polecić tej stronie zarządzającej, aby wypełniała jego obowiązki na mocy niniejszego artykułu w odniesieniu do każdej ekspozycji z tytułu sekurytyzacji będącej wynikiem tych decyzji. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy inwestorowi instytucjonalnemu polecono na mocy niniejszego ustępu wypełnienie obowiązków innego inwestora instytucjonalnego i gdy nie wykona on tych obowiązków, wszelkie sankcje wynikające z art. 32 i 33 mogły zostać nałożone na stronę zarządzającą, a nie na inwestora instytucjonalnego, który posiada ekspozycję z tytułu danej sekurytyzacji.

*Artykuł 6***Zatrzymanie ryzyka**

1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca sekurytyzacji stale zatrzymują istotny udział gospodarczy netto w sekurytyzacji wynoszący nie mniej niż 5 %. Udział ten mierzy się w momencie inicjowania sekurytyzacji i określa na podstawie wartości

▼ B

referencyjnej pozycji pozabilansowych. W przypadku gdy jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca nie uzgodnili między sobą, kto zatrzyma istotny udział gospodarczy netto, zatrzymuje go jednostka inicjująca. Do poszczególnych sekurytyzacji nie stosuje się wielokrotnie wymogów dotyczących zatrzymania. Istotnego udziału gospodarczego netto nie dzieli się między poszczególne rodzaje podmiotów zatrzymujących i nie podlega on żadnemu ograniczeniu ryzyka kredytowego ani zabezpieczeniu.

Do celów niniejszego artykułu jednostki nie uznaje się za jednostkę inicjującą w przypadku, gdy została ustanowiona lub działa wyłącznie w celu sekurytyzowania ekspozycji.

▼ M1

Przy pomiarze istotnego udziału gospodarczego netto podmiot zatrzymujący uwzględnia wszelkie opłaty, które w praktyce mogą być stosowane w celu zmniejszenia istotnego udziału gospodarczego netto.

W przypadku tradycyjnych sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych wymóg określony w niniejszym ustępie może być również spełniony przez jednostkę obsługującą, pod warunkiem że jednostka obsługująca może wykazać, że posiada wiedzę fachową w zakresie obsługi ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją, oraz że posiada dobrze udokumentowane i odpowiednie zasady, procedury i środki kontroli zarządzania ryzykiem w odniesieniu do obsługi ekspozycji.

▼ B

2. Jednostki inicjujące nie mogą dokonywać wyboru aktywów, które mają zostać przeniesione do SSPE, z myślą o sprawieniu, aby straty z tytułu aktywów przeniesionych na rzecz SSPE, mierzone w trakcie całego okresu trwania transakcji lub w okresie nieprzekraczającym czterech lat, w przypadku gdy transakcja trwa dłużej niż cztery lata, były wyższe niż straty poniesione w takim samym okresie z tytułu porównywalnych aktywów utrzymywanych w bilansie jednostki inicjującej. W przypadku gdy właściwy organ znajdzie dowody wskazujące na naruszenie tego zakazu, bada on wyniki aktywów przeniesionych do SSPE oraz porównywalnych aktywów utrzymywanych w bilansie jednostki inicjującej. Jeżeli wyniki przeniesionych aktywów będą znacząco gorsze od wyników porównywalnych aktywów utrzymywanych w bilansie jednostki inicjującej na skutek zamierzonego działania jednostki inicjującej, właściwy organ nakłada sankcję zgodnie z art. 32 i 33.

3. Za zatrzymanie istotnego udziału gospodarczego netto wynoszącego nie mniej niż 5 % w rozumieniu ust. 1 uznaje się tylko następujące sytuacje:

- a) zatrzymanie nie mniej niż 5 % wartości nominalnej każdej z transakcji sprzedanych lub przeniesionych na rzecz inwestorów;
- b) w przypadku sekurytyzacji odnawialnych lub sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych – zatrzymanie przez jednostkę inicjującą udziału wynoszącego nie mniej niż 5 % wartości nominalnej każdej z sekurytyzowanych ekspozycji;
- c) zatrzymanie losowo wybranych ekspozycji stanowiących równowartość nie mniej niż 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji, jeżeli w innym przypadku takie niesekurytyzowane ekspozycje zostałyby sekurytyzowane w danej sekurytyzacji, o ile liczba ekspozycji potencjalnie sekurytyzowanych jest nie mniejsza niż 100 w momencie inicjowania;

▼B

- d) zatrzymanie transzy pierwszej straty oraz, w razie konieczności, jeżeli takie zatrzymanie nie stanowi 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji, innych transz o takim samym lub wyższym profilu ryzyka niż transze przeniesione na rzecz inwestorów lub sprzedane inwestorom i o terminie zapadalności nie wcześniejszym niż termin transz przeniesionych na rzecz inwestorów lub sprzedanych inwestorom, tak aby zatrzymana wartość stanowiła równowartość ogółem nie mniej niż 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji; lub
- e) zatrzymanie ekspozycji pierwszej straty wynoszącej nie mniej niż 5 % każdej ekspozycji sekurytyzowanej w danej sekurytyzacji.

▼M1

3a. W drodze odstępstwa od ust. 3 w przypadku sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych, jeśli uzgodniono niepodlegające odliczeniu dyskonto cenowe przy zakupie, zatrzymanie istotnego udziału gospodarczego netto do celów tego ustępu nie może wynosić mniej niż 5 % sumy wartości netto sekurytyzowanych ekspozycji, które kwalifikują się jako ekspozycje nieobsługiwane, oraz, w stosownych przypadkach, wartość nominalnej wszelkich sekurytyzowanych ekspozycji obsługiwanych.

Wartość netto ekspozycji nieobsługiwanej oblicza się poprzez odjęcie niepodlegającego odliczeniu dyskonta cenowego przy zakupie uzgodnionego na poziomie indywidualnej sekurytyzowanej ekspozycji w momencie inicjowania lub – w stosownych przypadkach – odnośnej części niepodlegającego odliczeniu dyskonta cenowego przy zakupie uzgodnionego w momencie inicjowania na poziomie puli ekspozycji bazowych od wartości nominalnej ekspozycji lub – w stosownych przypadkach – jej nierozliczonej wartości w momencie inicjowania. Ponadto do celów określenia wartości netto sekurytyzowanych ekspozycji nieobsługiwanych niepodlegające odliczeniu dyskonta cenowe przy zakupie może obejmować różnicę między kwotą nominalną transzy sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanej zawartą w umowie przez jednostkę inicjującą na potrzeby późniejszej sprzedaży a ceną, po której transze te są po raz pierwszy sprzedawane niepowiązanym stronom trzecim.

▼B

4. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z siedzibą w Unii w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/87/WE⁽¹⁾, instytucja dominująca lub finansowa spółka holdingowa z siedzibą w Unii, lub jedna z jej jednostek zależnych w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jako jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca sekurytyzują ekspozycje z jednej lub większej liczby instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych lub innych instytucji finansowych objętych zakresem nadzoru na zasadzie skonsolidowanej, wymogi, o których mowa w ust. 1, mogą zostać spełnione na podstawie skonsolidowanej sytuacji powiązanej instytucji dominującej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z siedzibą w Unii.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).

▼B

Akapit pierwszy stosuje się tylko w przypadku, gdy instytucje kredytowe, firmy inwestycyjne lub instytucje finansowe, które utworzyły sekurytyzowane ekspozycje, spełniają wymogi określone w art. 79 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽¹⁾ oraz terminowo przekazują informacje potrzebne do spełnienia wymogów określonych w art. 5 niniejszego rozporządzenia jednostce inicjującej lub jednostce sponsorującej oraz unijnej dominującej instytucji kredytowej, finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej z siedzibą w Unii.

5. Ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku, gdy sekurytyzowane ekspozycje są ekspozycjami wobec następujących podmiotów lub są przez te podmioty w pełni, bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantowane:

- a) rządy centralne lub banki centralne;
- b) samorządy regionalne, władze lokalne i podmioty sektora publicznego państw członkowskich w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- c) instytucje, którym przypisano wagę ryzyka 50 % lub mniej zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- d) krajowe banki lub instytucje prorozwojowe w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017 ⁽²⁾; lub
- e) wielostronne banki rozwoju wymienione w art. 117 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

6. Ust. 1 nie ma zastosowania do transakcji opartych na wyraźnym, przejrzystym i dostępnym indeksie, w przypadku gdy bazowe podmioty referencyjne są identyczne z podmiotami tworzącymi indeks podmiotów, który jest szeroko wykorzystywany w obrocie, lub stanowią one inne zbywalne papiery wartościowe niebędące pozycjami sekurytyzacyjnymi.

7. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA oraz Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIO-PA), ustanowionym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽³⁾, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu bardziej szczegółowego określenia wymogu zatrzymania ryzyka, w szczególności w odniesieniu do:

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywę 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017 z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego i Europejskiego Portalu Projektów Inwestycyjnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1291/2013 i (UE) nr 1316/2013 – Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (Dz.U. L 169 z 1.7.2015, s. 1).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

▼ B

- a) warunków zatrzymania ryzyka zgodnie z ust. 3, w tym realizacji poprzez syntetyczną lub warunkową formę zatrzymania;
- b) pomiaru poziomu zatrzymania, o którym mowa w ust. 1;
- c) zakazu zabezpieczania lub sprzedaży zatrzymanego udziału;
- d) warunków zatrzymania na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z ust. 4;
- e) warunków wyłączenia transakcji opartych na wyraźnym, przejrzystym i dostępnym indeksie, o których mowa w ust. 6;

▼ M1

- f) warunki zatrzymania ryzyka zgodnie z ust. 3 i 3a w przypadku sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanej;
- g) wpływ opłat uiszczanych podmiotowi zatrzymującemu na istotny udział gospodarczy netto w rozumieniu ust. 1.

EUNB przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 10 października 2021 r.

▼ B

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

*Artykuł 7***Wymogi dotyczące przejrzystości dla jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących oraz SSPE**

1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE danej sekurytyzacji udostępniają, zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, co najmniej poniższe informacje posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych, właściwym organom, o których mowa w art. 29, oraz – na żądanie – potencjalnym inwestorom:

- a) co kwartał informacje na temat ekspozycji bazowych lub, w przypadku ABCP – co miesiąc informacje na temat wiarygodności bazowych lub należności kredytowych;
- b) całą dokumentację bazową istotną dla zrozumienia transakcji, w tym również – choć nie tylko – w stosownych przypadkach, następujące dokumenty:
 - (i) ostateczny dokument ofertowy lub prospekt emisyjny wraz z dokumentami dotyczącymi zamknięcia transakcji, z wyłączeniem opinii prawnych;
 - (ii) w przypadku sekurytyzacji tradycyjnej – umowę sprzedaży aktywów, umowę cesji, nowacji lub przeniesienia aktywów oraz wszelkie stosowne deklaracje powiernictwa;
 - (iii) umowy dotyczące instrumentów pochodnych i gwarancji, a także wszelkie stosowne dokumenty w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń, w przypadku gdy ekspozycje będące przedmiotem sekurytyzacji pozostają ekspozycjami jednostki inicjującej;

▼B

- (iv) umowy obsługi, obsługi rezerwowej, administrowania i zarządzania płynnością;
- (v) umowę powierniczą, dokument zabezpieczenia, umowę agencyjną, umowę z bankiem, w którym prowadzony jest rachunek, umowę inwestycji gwarantowanych, załączone warunki lub ogólne ramy zarządu powierniczego lub umowę dotyczącą głównych definicji lub taką dokumentację prawną o równoważnej wartości prawnej;
- (vi) wszelkie stosowne umowy między wierzycielami, dokumenty dotyczące instrumentów pochodnych, umowy pożyczki podporządkowanej, umowy pożyczki na rozpoczęcie działalności oraz umowy instrumentu wsparcia płynności.

Ta dokumentacja bazowa musi zawierać szczegółowy opis kolejności płatności z tytułu sekurytyzacji;

- c) w przypadku gdy prospekt emisyjny nie został sporządzony zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ – streszczenie transakcji lub przegląd głównych cech sekurytyzacji, w tym również, w stosownych przypadkach:
 - (i) szczegółowe informacje dotyczące struktury transakcji, w tym schematy struktury zawierające przegląd transakcji, przepływy pieniężne i strukturę własności;
 - (ii) szczegółowe informacje dotyczące: charakterystyki ekspozycji, przepływów pieniężnych, kaskady strat, cech wsparcia jakości kredytowej oraz wsparcia płynności;
 - (iii) szczegółowe informacje dotyczące praw głosu posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych oraz ich związku z innymi zabezpieczonymi wierzycielami;
 - (iv) wykaz wszystkich mechanizmów inicjujących i zdarzeń, o których mowa w dokumentach przekazanych zgodnie z lit. b) i które mogłyby mieć istotny wpływ na dochody z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej;
- d) w przypadku sekurytyzacji STS – zgłoszenie STS, o którym mowa w art. 27;
- e) kwartalne sprawozdania dla inwestorów lub, w przypadku ABCP – miesięczne sprawozdania dla inwestorów, zawierające następujące informacje:
 - (i) wszystkie zasadniczo istotne dane na temat jakości kredytowej i dochodów z tytułu ekspozycji bazowych;
 - (ii) informacje na temat zdarzeń, które uruchamiają którykolwiek z mechanizmów inicjujących, powodujących zmiany w kolejności płatności lub zastąpienie któregoś z kontrahentów oraz, w przypadku sekurytyzacji, która nie jest transakcją ABCP – dane dotyczące przepływów pieniężnych generowanych przez ekspozycje bazowe oraz przez zobowiązania danej sekurytyzacji;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64).

▼ B

- (iii) informacje na temat zatrzymanego ryzyka, w tym informacje o tym, które z warunków określonych w art. 6 ust. 3 zostały zastosowane, zgodnie z art. 6;
- f) wszelkie informacje wewnętrzne dotyczące sekurytyzacji, które jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE są zobowiązane do podania do wiadomości publicznej zgodnie z art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 ⁽¹⁾, dotyczące wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji na rynku;
- g) w przypadku gdy lit. f) nie ma zastosowania, wszelkie znaczące zdarzenia, takie jak:
 - (i) istotne naruszenie obowiązków określonych w dokumentach udostępnionych zgodnie z lit. b), w tym również wszelkie środki naprawcze, zwolnienia lub zezwolenia zastosowane w następstwie takiego naruszenia;
 - (ii) zmiana cech strukturalnych, która może mieć istotny wpływ na dochody z tytułu sekurytyzacji;
 - (iii) zmiana charakterystyki ryzyka sekurytyzacji lub ekspozycji bazowych, która może mieć istotny wpływ na dochody z tytułu sekurytyzacji;
 - (iv) w przypadku sekurytyzacji STS – w przypadku gdy sekurytyzacja przestaje spełniać wymogi STS lub w przypadku gdy właściwe organy zastosowały środki naprawcze lub administracyjne;
 - (v) wszelkie istotne zmiany w dokumentach transakcji.

Informacje opisane w akapicie pierwszym lit. b), c) i d) udostępnia się przed wyceną.

Informacje opisane w akapicie pierwszym lit. a) i e) udostępnia się jednocześnie co kwartał, najpóźniej miesiąc po terminie wymagalności płatności odsetek lub, w przypadku transakcji ABCP – najpóźniej miesiąc po zakończeniu okresu objętego sprawozdaniem.

W przypadku ABCP informacje opisane w akapicie pierwszym lit. a), lit. c) ppkt (ii) oraz lit. e) ppkt (i) udostępnia się w formie zbiorczej posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych oraz, na żądanie, potencjalnym inwestorom. Dane na poziomie kredytu udostępnia się jednostce sponsorującej oraz, na żądanie, właściwym organom.

Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr 596/2014 informacje opisane w akapicie pierwszym lit. f) i g) udostępnia się niezwłocznie.

Spełniając wymogi niniejszego ustępu, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE danej sekurytyzacji muszą przestrzegać przepisów prawa krajowego i unijnego regulujących ochronę poufności informacji i przetwarzania danych osobowych, aby uniknąć potencjalnych naruszeń takiego prawa, jak również wszelkich obowiązków w zakresie poufności odnoszących się do informacji o kliencie, pierwotnym kredytodawcy lub dłużniku, chyba że takie informacje poufne mają formę zanonimizowaną lub zagregowaną.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

▼ B

W szczególności w odniesieniu do informacji, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE mogą przedstawić streszczenie odnośnej dokumentacji.

Właściwe organy, o których mowa w art. 29, muszą mieć możliwość żądania udzielenia im takich informacji poufnych w celu wypełnienia swoich obowiązków w ramach niniejszego rozporządzenia.

2. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE danej sekurytyzacji wyznaczają spośród siebie jedną jednostkę, która będzie wypełniać wymogi informacyjne wynikające z ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b), d), e), f) i g).

Jednostka wyznaczona zgodnie z akapitem pierwszym udostępnia informacje dotyczące transakcji sekurytyzacyjnej za pomocą repozytorium sekurytyzacji.

▼ C1

Obowiązki, o których mowa w akapicie drugim i czwartym, nie mają zastosowania do sekurytyzacji, w przypadku gdy nie ma obowiązku sporządzania prospektu emisyjnego zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE.

▼ B

W przypadku gdy żadne repozytorium sekurytyzacji nie jest zarejestrowane zgodnie z art. 10, jednostka wyznaczona do wypełnienia wymogów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu udostępnia informacje za pośrednictwem strony internetowej, która:

- a) obejmuje dobrze funkcjonujący system kontroli jakości danych;
- b) podlega odpowiednim standardom zarządzania oraz jest objęta utrzymaniem i działaniem odpowiedniej struktury organizacyjnej, która zapewnia ciągłość i prawidłowe funkcjonowanie danej strony internetowej;
- c) podlega odpowiednim systemom, środkom kontroli i procedurom, które identyfikują wszystkie odnośne źródła ryzyka operacyjnego;
- d) obejmuje systemy, które zapewniają ochronę i integralność otrzymanych informacji oraz szybką rejestrację informacji; oraz
- e) umożliwia przechowywanie informacji przez co najmniej pięć lat po upływie terminu zapadalności sekurytyzacji.

Jednostkę odpowiedzialną za przekazywanie informacji oraz repozytorium sekurytyzacji, w którym udostępnione są informacje, wskazuje się w dokumentacji dotyczącej sekurytyzacji.

3. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE muszą przekazywać w celu wypełnienia swoich obowiązków określonych w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i e), z uwzględnieniem użyteczności informacji dla posiadacza pozycji sekurytyzacyjnej, tego, czy pozycja sekurytyzacyjna ma charakter krótkoterminowy oraz, w przypadku transakcji ABCP – czy jest ona w pełni wspierana przez jednostkę sponsorującą.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 stycznia 2019 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

▼B

4. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania w odniesieniu do informacji, które mają być określone zgodnie z ust. 3, ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających ich format za pomocą ujednoczonych szablonów.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia 18 stycznia 2019 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 8***Zakaz resekurytyzacji**

1. Ekspozycje bazowe wykorzystywane w sekurytyzacji nie mogą obejmować pozycji sekurytyzacyjnych.

Na zasadzie odstępstwa akapit pierwszy nie ma zastosowania do:

- a) wszelkich sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano przed dniem 1 stycznia 2019 r.; oraz
- b) wszelkich sekurytyzacji, które mają być stosowane w uzasadnionych celach określonych w ust. 3, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu 1 stycznia 2019 r. lub po tym dniu.

2. Właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 29 ust. 2, 3 lub 4, stosownie do sytuacji, może wydać zezwolenie podmiotowi objętemu jego nadzorem na włączenie w sekurytyzację pozycji sekurytyzacyjnych jako ekspozycji bazowych, w przypadku gdy ten właściwy organ uzna, że zastosowanie resekurytyzacji ma miejsce w uzasadnionych celach określonych w ust. 3 niniejszego artykułu.

W przypadku gdy taki nadzorowany podmiot jest instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, właściwy organ, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, konsultuje się z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz każdym innym organem stosownym dla tego podmiotu, zanim zezwoli na włączenie w sekurytyzację pozycji sekurytyzacyjnych jako ekspozycji bazowych. Takie konsultacje nie mogą trwać dłużej niż 60 dni od dnia, w którym właściwy organ powiadomił organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz każdy inny organ stosowny dla tego podmiotu o potrzebie konsultacji.

W przypadku gdy konsultacje doprowadziły do decyzji o wydaniu zezwolenia na zastosowanie pozycji sekurytyzacyjnych jako ekspozycji bazowych w sekurytyzacji, właściwy organ powiadamia o tym fakcie ESMA.

3. Na użytek niniejszego artykułu za uzasadnione cele uznaje się:

- a) ułatwienie likwidacji instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej lub instytucji finansowej;
- b) zapewnienie prawidłowego funkcjonowania instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej lub instytucji finansowej przy założeniu kontynuacji działalności w celu uniknięcia ich likwidacji; lub
- c) w przypadku gdy ekspozycje bazowe są zagrożone – ochronę interesów inwestorów.

▼B

4. W pełni wspieranego programu ABCP nie uznaje się za resekurytyzację do celów niniejszego artykułu, pod warunkiem że żadna z transakcji ABCP w ramach tego programu nie jest resekurytyzacją i że wsparcie jakości kredytowej nie ustanawia dodatkowej warstwy transz na poziomie programu.

5. Aby odzwierciedlić zmiany na rynku dotyczące innych resekurytyzacji podjętych w uzasadnionych celach, oraz z uwzględnieniem nadrzędnych celów w postaci stabilności finansowej i ochrony najlepszych interesów inwestorów, ESMA – w ścisłej współpracy z EUNB – może opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu uzupełnienia wykazu uzasadnionych celów określonych w ust. 3.

ESMA przedłoży Komisji wszelkie takie projekty regulacyjnych standardów technicznych. Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 9***Kryteria przyznawania kredytu**

1. Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące oraz pierwotni kredytodawcy stosują do ekspozycji, które mają zostać przedmiotem sekurytyzacji, te same należyte i ściśle zdefiniowane kryteria udzielania kredytu, jakie stosują do ekspozycji niesekurytyzowanych. W tym celu zastosowanie mają te same jasno określone procesy zatwierdzania oraz, w stosownych przypadkach, zmiany, odnawiania i refinansowania kredytów. Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i pierwotni kredytodawcy muszą posiadać skuteczne systemy w celu stosowania tych kryteriów i procesów w celu zapewnienia, aby kredytów udzielano na podstawie szczegółowej oceny zdolności kredytowej dłużnika, z odpowiednim uwzględnieniem czynników istotnych dla weryfikacji, czy dłużnik ma szansę dotrzymać swoich zobowiązań wynikających z umowy kredytowej.

▼M1

W drodze odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego w odniesieniu do ekspozycji bazowych będących ekspozycjami nieobsługiwanymi, w momencie ich zakupu przez jednostkę inicjującą od właściwej osoby trzeciej, przy wyborze i wycenie ekspozycji zastosowanie mają należyte standardy.

▼B

2. W przypadku gdy ekspozycjami bazowymi sekurytyzacji są kredyty na nieruchomości mieszkalne udzielone po dniu wejścia w życie dyrektywy 2014/17/UE, pula tych kredytów nie może obejmować jakichkolwiek kredytów, które są oferowane i zawierane w oparciu o założenie, że składający wniosek kredytowy lub, w stosownych przypadkach, pośrednicy, zostali powiadomieni o tym, że istnieje możliwość, że informacje przedstawione przez składającego wniosek mogłyby nie zostać zweryfikowane przez kredytodawcę.

3. W przypadku gdy jednostka inicjująca kupuje na własny rachunek ekspozycje osoby trzeciej, a następnie poddaje je sekurytyzacji, jednostka ta weryfikuje, czy podmiot, który był bezpośrednio lub pośrednio zaangażowany w pierwotną umowę, która stworzyła zobowiązania lub potencjalne zobowiązania, które mają zostać przedmiotem sekurytyzacji, spełnia wymogi, o których mowa w ust. 1.

▼B

4. Ust. 3 nie stosuje się jeżeli:
 - a) pierwotna umowa, która stworzyła zobowiązania lub potencjalne zobowiązania dłużnika lub potencjalnego dłużnika, została zawarta przed wejściem w życie dyrektywy 2014/17/UE; oraz
 - b) jednostka inicjująca, która kupuje na własny rachunek ekspozycje osoby trzeciej, a następnie poddaje je sekurytyzacji, spełnia obowiązki, których spełnienie przez instytucje inicjujące wymagane było na podstawie art. 21 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 625/2014 przed dniem 1 stycznia 2019 r.

ROZDZIAŁ 3

**WARUNKI I PROCEDURY REJESTRACJI REPOZYTORIUM
SEKURTYZACJI***Artykuł 10***Rejestracja repozytorium sekurytyzacji**

1. Repozytorium sekurytyzacji rejestruje się w ESMA do celów art. 5 zgodnie z warunkami i procedurą określonymi w niniejszym artykule.
2. Aby kwalifikować się do rejestracji na podstawie niniejszego artykułu, repozytorium sekurytyzacji musi być osobą prawną z siedzibą w Unii, stosować procedury służące weryfikacji kompletności i spójności informacji udostępnianych mu na podstawie art. 7 ust. 1 niniejszego rozporządzenia oraz spełniać wymogi określone w art. 78, 79 oraz art. 80 ust. 1-3, 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Do celów niniejszego artykułu odesłania w art. 78 i 80 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 do jego art. 9 traktuje się jako odesłania do art. 5 niniejszego rozporządzenia.
3. Rejestracja repozytorium sekurytyzacji jest ważna na całym terytorium Unii.
4. Zarejestrowane repozytorium sekurytyzacji musi w każdym momencie spełniać warunki rejestracji. Repozytorium sekurytyzacji niezwłocznie powiadamia ESMA o wszelkich istotnych zmianach w warunkach rejestracji.
5. Repozytorium sekurytyzacji składa do ESMA którekolwiek z poniższych:
 - a) wniosek o rejestrację;
 - b) wniosek o rozszerzenie rejestracji do celów art. 7 niniejszego rozporządzenia w przypadku repozytorium transakcji już zarejestrowanego na podstawie tytułu VI rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub rozdziału 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 ⁽¹⁾.
6. W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania wniosku ESMA ocenia jego kompletność.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1).

▼ B

W przypadku gdy wniosek nie jest kompletny, ESMA wyznacza termin, w którym repozytorium sekurytyzacji ma przedłożyć dodatkowe informacje.

Po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny, ESMA powiadamia o tym odpowiednio repozytorium sekurytyzacji.

7. Aby zapewnić spójne stosowanie niniejszego artykułu, ESMA opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia szczegółowych informacji dotyczących wszystkich poniższych elementów:

- a) procedur, o których mowa ust. 2 niniejszego artykułu, które mają być stosowane przez repozytoria sekurytyzacji w celu weryfikacji kompletności i spójności informacji udostępnianych im na podstawie art. 7 ust. 1;
- b) wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 5 lit. a);
- c) uproszczonego wniosku o rozszerzenie rejestracji, o którym mowa w ust. 5 lit. b).

ESMA przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 stycznia 2019 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

8. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania ust. 1 i 2, ESMA opracuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu obu poniższych elementów:

- a) wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 5 lit. a);
- b) wniosku o rozszerzenie rejestracji, o którym mowa w ust. 5 lit. b).

W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. b) ESMA opracuje uproszczony format w celu uniknięcia powielania procedur.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia 18 stycznia 2019 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 11***Powiadomienie właściwych organów oraz konsultacje z nimi przed rejestracją lub rozszerzeniem rejestracji**

1. W przypadku gdy repozytorium sekurytyzacji występuje o rejestrację lub rozszerzenie rejestracji jako repozytorium transakcji oraz jest podmiotem, który otrzymał zezwolenie wydane przez właściwy organ w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, lub został przez ten organ zarejestrowany, ESMA – przed zarejestrowaniem lub rozszerzeniem rejestracji danego repozytorium sekurytyzacji – bez zbędnej zwłoki powiadamia ten właściwy organ oraz konsultuje się z nim.

▼B

2. ESMA oraz odpowiedni właściwy organ wymieniają wszystkie informacje niezbędne do zarejestrowania repozytorium sekurytyzacji lub rozszerzenia jego rejestracji, jak również do nadzorowania, czy podmiot ten spełnia warunki swojej rejestracji lub swojego zezwolenia w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę.

*Artykuł 12***Rozpatrzenie wniosku**

1. W terminie 40 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 6, ESMA rozpatruje wniosek o rejestrację, lub o rozszerzenie rejestracji, w oparciu o to, czy dane repozytorium sekurytyzacji spełnia przepisy niniejszego rozdziału, oraz przyjmuje decyzję o rejestracji lub jej rozszerzeniu, lub decyzję o odmowie rejestracji lub jej rozszerzenia, wraz z pełnym uzasadnieniem.

2. Decyzja wydana przez ESMA na podstawie ust. 1 staje się skuteczna piątego dnia roboczego po jej przyjęciu.

*Artykuł 13***Powiadomienie o decyzjach ESMA dotyczących rejestracji lub rozszerzeniu rejestracji**

1. W przypadku przyjęcia decyzji, o której mowa w art. 12, lub cofnięcia rejestracji, o którym mowa w art. 15 ust. 1, ESMA powiadamia o tym dane repozytorium sekurytyzacji w terminie pięciu dni roboczych, wraz z pełnym uzasadnieniem swojej decyzji.

ESMA bez zbędnej zwłoki powiadamia o swojej decyzji właściwy organ, o którym mowa w art. 11 ust. 1.

2. ESMA bez zbędnej zwłoki informuje Komisję o każdej decyzji podjętej zgodnie z ust. 1.

3. ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz repozytoriów sekurytyzacji zarejestrowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Wykaz ten jest aktualizowany w terminie pięciu dni roboczych od podjęcia decyzji zgodnie z ust. 1.

*Artykuł 14***Uprawnienia ESMA**

1. Uprawnienia powierzone ESMA zgodnie z art. 61–68, 73 i 74 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w związku z załącznikami I i II do niego, są wykonywane również w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia. Odesłania do art. 81 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w załączniku I do tego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do art. 17 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Uprawnienia powierzone ESMA lub któremukolwiek urzędnikowi ESMA lub innej osobie upoważnionej przez ESMA zgodnie z art. 61–63 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 nie mogą być wykorzystywane w celu żądania ujawnienia informacji lub dokumentów, które są objęte poufnością wymiany informacji między prawnikiem a klientem.

▼B*Artykuł 15***Cofnięcie rejestracji**

1. Bez uszczerbku dla art. 73 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, ESMA cofa rejestrację repozytorium sekurytyzacji w przypadku, gdy dane repozytorium sekurytyzacji:

- a) wyraźnie zrzeka się rejestracji lub nie świadczyło usług w poprzednich sześciu miesiącach;
- b) uzyskało rejestrację na podstawie fałszywych oświadczeń lub w inny niezgodny z prawem sposób; lub
- c) przestało spełniać warunki, na podstawie których zostało zarejestrowane.

2. ESMA bez zbędnej zwłoki powiadamia odpowiedni właściwy organ, o którym mowa w art. 11 ust. 1, o decyzji w sprawie cofnięcia rejestracji repozytorium sekurytyzacji.

3. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego, w którym repozytorium sekurytyzacji świadczy usługi i prowadzi działalność, stwierdzi, że jeden z warunków, o których mowa w ust. 1, został spełniony, może zwrócić się do ESMA o sprawdzenie, czy zostały spełnione warunki cofnięcia rejestracji danemu repozytorium sekurytyzacji. W przypadku gdy ESMA nie zdecyduje się na cofnięcie rejestracji danemu repozytorium sekurytyzacji, przedstawia szczegółowe uzasadnienie swojej decyzji.

4. Właściwym organem, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, jest organ wyznaczony na podstawie art. 29 niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 16***Oplaty nadzorcze**

1. ESMA pobiera od repozytoriów sekurytyzacji opłaty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu.

Oplaty te muszą być proporcjonalne do obrotów danego repozytorium sekurytyzacji oraz w pełni pokrywać niezbędne wydatki ESMA związane z rejestracją repozytoriów sekurytyzacji oraz nadzorem nad nimi, a także zwrotem wszelkich kosztów, jakie właściwe organy ponoszą w wyniku każdego przekazania zadań zgodnie z art. 14 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy art. 14 ust. 1 niniejszego rozporządzenia odsyła do art. 74 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, odesłania do art. 72 ust. 3 tego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do ust. 2 niniejszego artykułu.

W przypadku gdy repozytorium transakcji zostało już zarejestrowane na podstawie tytułu VI rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub na podstawie rozdziału III rozporządzenia (UE) 2015/2365, opłaty, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, dostosowuje się jedynie w celu odzwierciedlenia dodatkowych niezbędnych wydatków i kosztów związanych z rejestracją repozytoriów sekurytyzacji oraz nadzorem nad nimi na mocy niniejszego rozporządzenia.

▼B

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 47 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez doprecyzowanie rodzaju opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania.

*Artykuł 17***Dostępność danych przechowywanych w repozytorium sekurytyzacji**

1. Bez uszczerbku dla art. 7 ust. 2 repozytorium sekurytyzacji gromadzi i przechowuje szczegółowe informacje na temat sekurytyzacji. Zapewnia ono bezpośredni, natychmiastowy i bezpłatny dostęp wszystkim następującym podmiotom, aby umożliwić im wykonywanie ich odpowiednich zadań, uprawnień i obowiązków:

- a) ESMA;
- b) EUNB;
- c) EIOPA;
- d) ERRS;
- e) stosowni członkowie Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), w tym również Europejski Bank Centralny (EBC) w trakcie wykonywania jego zadań w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013;
- f) stosowne organy, których odpowiednie obowiązki i uprawnienia nadzorcze obejmują transakcje, rynki, uczestników i aktywa objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia;
- g) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone na podstawie art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ⁽¹⁾;
- h) Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji ustanowiona na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 ⁽²⁾;
- i) organy, o których mowa w art. 29;
- j) inwestorzy i potencjalni inwestorzy.

2. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA oraz z uwzględnieniem potrzeb podmiotów, o których mowa w ust. 1, opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

▼B

- a) szczegółowe informacje na temat sekurytyzacji, o których mowa w ust. 1, i które jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE przekazują w celu wypełnienia ich obowiązków na podstawie art. 7 ust. 1;
- b) standardy operacyjne niezbędne do umożliwienia terminowego, ustrukturyzowanego i kompleksowego.
 - (i) gromadzenia danych przez repozytoria sekurytyzacji; oraz
 - (ii) agregowania i porównywania danych z różnych repozytoriów sekurytyzacji;
- c) szczegółowe informacje, do których dostęp mają mieć podmioty, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem ich uprawnień i specyficznych potrzeb;
- d) warunki, na jakich podmioty, o których mowa w ust. 1, mają mieć bezpośredni i natychmiastowy dostęp do danych przechowywanych w repozytoriach sekurytyzacji.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 stycznia 2019 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania ust. 2, ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających ujednolicone szablony, z wykorzystaniem których jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE przekazują informacje do repozytorium sekurytyzacji, z uwzględnieniem rozwiązań opracowanych przez istniejące podmioty gromadzące dane sekurytyzacyjne.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia 18 stycznia 2019 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ 4

PROSTA, PRZEJRZYSTA I STANDARDOWA SEKURTYZACJA*Artykuł 18***Użycie oznaczenia „prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja”**

Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące oraz SSPE mogą używać oznaczenia „STS” lub „prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja”, lub oznaczenia, które odnosi się bezpośrednio lub pośrednio do tych terminów, w odniesieniu do swojej sekurytyzacji tylko wówczas, gdy:

▼M1

- a) dana sekurytyzacja spełnia wszystkie wymogi ustanowione w sekcji 1, 2 lub 2a niniejszego rozdziału, a ESMA otrzymał zgłoszenie zgodnie z art. 27 ust. 1; oraz

▼ B

- b) dana sekurytyzacja jest ujęta w wykazie, o którym mowa w art. 27 ust. 5.

Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE uczestniczące w sekurytyzacji uznanej za STS muszą mieć siedzibę w Unii.

*SEKCJA 1***▼ M1****Wymogi prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji tradycyjnej nieobejmującej ABCP****▼ B***Artykuł 19***▼ M1****Prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja tradycyjna nieobejmująca ABCP**

1. Tradycyjne sekurytyzacje, z wyjątkiem programów ABCP i transakcji ABCP, spełniające wymogi określone w art. 20, 21, 22 uznaje się za sekurytyzacje STS.

▼ B

2. Do dnia 18 października 2018 r. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, przyjmie – zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 – wytyczne i zalecenia dotyczące zharmonizowanej interpretacji i stosowania wymogów określonych w art. 20, 21 i 22.

*Artykuł 20***Wymogi dotyczące prostoty**

1. Prawo do ekspozycji bazowych nabywane jest przez SSPE w drodze prawdziwej sprzedaży lub cesji, lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym w sposób, który jest egzekwowalny wobec sprzedawcy lub każdej innej osoby trzeciej. Przeniesienie prawa na rzecz SSPE nie podlega rygorystycznym przepisom dotyczącym mechanizmu wycofania (ang. *clawback*) w przypadku niewypłacalności sprzedawcy.

2. Do celów ust. 1 każde z poniższych stanowi rygorystyczne przepisy dotyczące wycofania (ang. *clawback*):

- a) przepisy, które pozwalają likwidatorowi sprzedawcy unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych wyłącznie na podstawie tego, że została ona dokonana w pewnym okresie przed ogłoszeniem niewypłacalności sprzedawcy;
- b) przepisy, na mocy których SSPE może zapobiec unieważnieniu, o którym mowa w lit. a), wyłącznie wtedy, kiedy będzie w stanie udowodnić, że nie była świadoma niewypłacalności sprzedawcy w momencie sprzedaży.

3. Do celów ust. 1 rygorystycznymi przepisami dotyczącymi wycofania (ang. *clawback*) nie są przepisy dotyczące wycofania (ang. *clawback*) zawarte w krajowych przepisach dotyczących niewypłacalności, które pozwalają likwidatorowi lub sądowi unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych w przypadku przeniesień mających charakter oszustwa, krzywdzącego uprzedzenia w stosunku do wierzycieli lub w przypadku przeniesień mających niewłaściwie faworyzować konkretnych wierzycieli względem innych.

▼ B

4. W przypadku gdy sprzedawca nie jest pierwotnym kredytodawcą, prawdziwa sprzedaż ekspozycji bazowych dokonywana na jego rzecz lub ich cesja, lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym na jego rzecz – niezależnie od tego, czy ta prawdziwa sprzedaż lub cesja, lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym mają charakter bezpośredni, czy są dokonywane poprzez jeden lub większą liczbę kroków pośrednich – muszą spełniać wymogi określone w ust. 1–3.

5. W przypadku gdy przeniesienie ekspozycji bazowych jest wykonywane w drodze cesji, a dopełnienie transakcji odbywa się w terminie późniejszym niż w chwili zamknięcia transakcji, czynniki uruchamiające takie dopełnienie obejmują przynajmniej następujące zdarzenia:

- a) poważne pogorszenie poziomu zdolności kredytowej sprzedawcy;
- b) niewypłacalność sprzedawcy; oraz
- c) naruszenia zobowiązań umownych przez sprzedawcę, wobec których nie zastosowano środków naprawczych, łącznie z niewykonaniem zobowiązania przez sprzedawcę.

6. Sprzedawca składa oświadczenia i zapewnienia, że – według jego najlepszej wiedzy – ekspozycje bazowe objęte sekurytyzacją nie są obciążone, ani w inny sposób objęte warunkami, co do których można przewidzieć, że negatywnie wpłyną na wykonalność prawdziwej sprzedaży lub cesji, lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym.

7. Ekspozycje bazowe przeniesione ze sprzedawcy lub scedowane przez niego na rzecz SSPE muszą spełniać wcześniej określone, jasne i udokumentowane kryteria kwalifikowalności, które nie dopuszczają aktywnego zarządzania portfelem tych ekspozycji na zasadzie uznaniowej. Do celów niniejszego ustępu substytucji ekspozycji, które są sprzeczne z oświadczeniami i zapewnieniami, nie uznaje się za aktywne zarządzanie portfelem. Ekspozycje przeniesione na rzecz SSPE po zamknięciu transakcji muszą spełniać kryteria kwalifikowalności zastosowane wobec pierwotnych ekspozycji bazowych.

8. Sekurytyzację zabezpiecza się pulą ekspozycji bazowych, które są jednorodnie pod względem rodzaju aktywów, z uwzględnieniem specyficznych cech związanych z przepływami pieniężnymi danego rodzaju aktywów, łącznie z ich cechami umownymi, cechami dotyczącymi ryzyka kredytowego i przedterminowych spłat. Jedna pula ekspozycji bazowych może obejmować wyłącznie jeden rodzaj aktywów. Ekspozycje bazowe muszą zawierać zobowiązania, które są umownie wiążące i egzekwowalne, z możliwością pełnego dochodzenia roszczeń od dłużników oraz, w stosownych przypadkach, gwarantów.

Ekspozycje bazowe muszą mieć określone strumienie płatności okresowych, których raty mogą się różnić kwotami, związane z najmem, kwotą główną lub odsetkami lub jakimikolwiek innymi prawami do otrzymywania dochodów z aktywów wspierających takie płatności. Ekspozycje bazowe mogą również generować przychody ze sprzedaży wszelkich aktywów finansowanych lub będących przedmiotem leasingu.

Ekspozycje bazowe nie obejmują zbywalnych papierów wartościowych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 44 dyrektywy 2014/65/UE, innych niż obligacje korporacyjne, i które nie są notowane w systemie obrotu.

9. Ekspozycje bazowe nie mogą obejmować jakiejkolwiek pozycji sekurytyzacyjnej.

▼B

10. Ekspozycje bazowe są inicjowane w toku zwykłej działalności jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy zgodnie ze standardami zawierania umów kredytowych, które są nie mniej rygorystyczne niż standardy, jakie jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca zastosowali w momencie inicjowania względem podobnych ekspozycji nieobjętych sekurytyzacją. Standardy zawierania umów kredytowych, na mocy których inicjowane są ekspozycje bazowe, a także wszelkie istotne zmiany w stosunku do wcześniejszych standardów zawierania umów kredytowych są bez zbędnej zwłoki w pełni ujawniane potencjalnym inwestorom.

W przypadku sekurytyzacji, których ekspozycjami bazowymi są kredyty na nieruchomości mieszkalne, pula kredytów nie obejmuje jakichkolwiek kredytów, które były oferowane i zostały zawarte w oparciu o założenie, że składający wniosek kredytowy lub, w stosownych przypadkach, pośrednicy, zostali powiadomieni o tym, że przedstawione informacje mogłyby nie zostać zweryfikowane przez kredytodawcę.

Ocena zdolności kredytowej kredytobiorcy musi spełniać wymogi określone w art. 8 dyrektywy 2008/48/WE lub w art. 18 ust. 1–4, ust. 5 lit. a) oraz ust. 6 dyrektywy 2014/17/UE lub, w stosownych przypadkach, równoważne wymogi w państwach trzecich.

Jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca muszą mieć fachową wiedzę w zakresie inicjowania ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją.

11. Ekspozycje bazowe są przenoszone na rzecz SSPE po dokonaniu wyboru bez zbędnej zwłoki i nie mogą obejmować – w momencie wyboru – ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania w rozumieniu art. 178 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ani ekspozycji wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej, którzy, według najlepszej wiedzy jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy:

a) zostali ogłoszeni niewypłacalnymi lub w stosunku do których sąd wydał prawomocny niepodlegający odwołaniu tytuł egzekucyjny na rzecz ich wierzycieli lub przyznał tym wierzycielom odszkodowanie wynikające z nieotrzymania płatności, w ciągu trzech lat przed dniem zainicjowania, lub którzy zostali poddani procesowi restrukturyzacji zadłużenia w odniesieniu do swoich zagrożonych ekspozycji w ciągu trzech lat przed dniem przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE, z wyjątkiem sytuacji gdy:

(i) zrestrukturyzowana ekspozycja bazowa nie wykazuje nowych zaległości od dnia restrukturyzacji, który musi przypadać co najmniej rok przed datą przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE; oraz

(ii) informacje przekazane przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą oraz SSPE zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) i lit. e) ppkt (i) wyraźnie określają udział procentowy zrestrukturyzowanych ekspozycji bazowych, czas i szczegóły restrukturyzacji, a także dochody z tytułu tych ekspozycji od dnia restrukturyzacji;

b) byli, w momencie inicjowania oraz w stosownych przypadkach, ujęci w publicznym rejestrze kredytowym osób o negatywnej historii kredytowej lub – w przypadku braku takiego publicznego rejestru kredytowego – w innym rejestrze kredytowym, który jest dostępny jednostce inicjującej lub pierwotnemu kredytodawcy; lub

▼B

c) otrzymali ocenę kredytową lub punktową ocenę kredytową wskazującą, że ryzyko niewywiązania się przez nich z uzgodnionych umownie płatności jest znacząco wyższe niż w przypadku porównywalnych ekspozycji posiadanych przez jednostkę inicjującą, które nie są objęte sekurytyzacją.

12. W momencie przeniesienia ekspozycji dłużnicy muszą mieć dokonaną co najmniej jedną płatność, z wyjątkiem przypadku sekurytyzacji odnawialnych zabezpieczonych ekspozycjami płatnymi w jednej racie lub o okresie zapadalności krótszym niż rok, w tym, bez ograniczeń, miesięcznymi spłatami kredytów odnawialnych.

13. Spłata na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych nie może być skonstruowana w taki sposób, aby zależeć w głównej mierze od sprzedaży aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe. Nie umożliwia to późniejszego rolowania lub refinansowania takich aktywów.

Spłaty na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych, których ekspozycje bazowe są zabezpieczone aktywami, których wartość jest gwarantowana lub w pełni zabezpieczona za pomocą zobowiązania odkupu przez sprzedawcę aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe lub przez inną osobę trzecią, nie uznaje się za zależną od sprzedaży aktywów zabezpieczających te ekspozycje bazowe.

14. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania, które ekspozycje bazowe, o których mowa w ust. 8, uznaje się za jednorodne.

EUNB przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 lipca 2018 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 21

Wymogi dotyczące standaryzacji

1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca muszą spełniać wymóg dotyczący zatrzymania ryzyka zgodnie z art. 6.

2. Ryzyko stopy procentowej i ryzyko walutowe wynikające z sekurytyzacji muszą być odpowiednio ograniczane, a wszelkie środki podejmowane w tym celu muszą być ujawniane. O ile nie odbywa się to w celu zabezpieczenia ryzyka stopy procentowej lub ryzyka walutowego, SSPE nie zawiera kontraktów pochodnych i zapewnia, aby pula ekspozycji bazowych nie obejmowała instrumentów pochodnych. Takie kontrakty pochodne zawiera się i dokumentuje zgodnie ze wspólnymi standardami w dziedzinie finansów międzynarodowych.

3. Wszelkie płatności odsetek według stóp referencyjnych w ramach sekurytyzowanych aktywów i zobowiązań muszą opierać się na ogólnie stosowanych rynkowych stopach procentowych lub ogólnie stosowanych stopach sektorowych odzwierciedlających koszt środków pieniężnych, a nie na złożonych formułach lub instrumentach pochodnych.

4. W przypadku gdy doręczono zawiadomienie o wszczęciu egzekucji lub zawiadomienie o przyspieszeniu spłaty:

▼B

- a) SSPE nie zatrzymuje żadnej kwoty środków pieniężnych poza kwotą niezbędną do zapewnienia operacyjnego funkcjonowania SSPE lub systematycznej spłaty inwestorów zgodnie z warunkami umownymi sekurytyzacji, chyba że wyjątkowe okoliczności wymagają zatrzymania kwoty w celu jej wykorzystania, w najlepiej pojętym interesie inwestorów, na wydatki w celu uniknięcia pogorszenia jakości kredytowej ekspozycji bazowych;
- b) inwestorzy otrzymują środki z tytułu kwoty głównej ekspozycji bazowych w drodze sekwencyjnej spłaty pozycji sekurytyzacyjnych, w kolejności według uprzywilejowania danej pozycji sekurytyzacyjnej;
- c) spłata pozycji sekurytyzacyjnych nie zmienia ich uprzywilejowania; oraz
- d) żadne przepisy nie mogą wymagać automatycznej likwidacji ekspozycji bazowych według wartości rynkowej.

5. Transakcje, które obejmują niesekwencyjną kolejność płatności, muszą zawierać czynniki uruchamiające związane z dochodami z tytułu ekspozycji bazowych, powodujące powrót do sekwencyjnej kolejności płatności według uprzywilejowania. Takie czynniki uruchamiające związane z dochodami obejmują co najmniej pogorszenie jakości kredytowej ekspozycji bazowych poniżej uprzednio ustalonego progu.

6. W dokumentacji transakcji określa się odpowiednie postanowienia dotyczące przedterminowej spłaty należności lub czynniki wywołujące zakończenie okresu odnawialności, w przypadku gdy sekurytyzacja jest sekurytyzacją odnawialną, w tym co najmniej:

- a) pogorszenie jakości kredytowej ekspozycji bazowych do lub poniżej uprzednio ustalonego progu;
- b) wystąpienie zdarzenia związanego z niewypłacalnością w odniesieniu do jednostki inicjującej lub jednostki obsługującej;
- c) spadek wartości ekspozycji bazowych posiadanych przez SSPE poniżej uprzednio ustalonego progu (zdarzenie uruchamiające przedterminową spłatę); oraz
- d) niewygenerowanie wystarczającej ilości nowych ekspozycji bazowych o uprzednio ustalonej jakości kredytowej (czynnik wywołujący zakończenie okresu odnawialności).

7. W dokumentacji transakcji jasno określa się:

- a) zobowiązania umowne, obowiązki i zadania jednostki obsługującej i powiernika, o ile taki jest, oraz innych dostawców usług pomocniczych;
- b) procedury i zadania niezbędne do zapewnienia, aby niewykonanie zobowiązania przez jednostkę obsługującą lub jej niewypłacalność nie spowodowały zakończenia obsługi; może to obejmować postanowienie umowne, które w takich przypadkach umożliwia zastąpienie jednostki obsługującej; oraz
- c) postanowienia zapewniające zastąpienie kontrahentów instrumentów pochodnych, dostawców płynności oraz banku, w którym prowadzony jest rachunek, w przypadku niewykonania przez nich zobowiązania, ich niewypłacalności oraz innych określonych zdarzeń, w stosownych przypadkach.

▼ B

8. Jednostka obsługująca musi mieć fachową wiedzę w zakresie obsługi ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją, oraz musi mieć dobrze udokumentowane i odpowiednie zasady, procedury i środki kontroli zarządzania ryzykiem w odniesieniu do obsługi ekspozycji.

9. W dokumentacji transakcji jasno i spójnie określa się definicje, środki naprawcze i działania dotyczące zaległości kredytowych i przypadków niewykonania zobowiązań przez dłużników, restrukturyzacji zadłużenia, umorzenia zadłużenia, odroczenia spłaty, przerw w spłacie, strat, odpisów, odzyskania należności i innych środków naprawczych dotyczących wyników aktywów. W dokumentacji transakcji jasno określa się kolejność płatności, zdarzenia wywołujące zmiany w tej kolejności płatności, a także obowiązek zgłaszania wystąpienia takich zdarzeń. Każdą zmianę w kolejności płatności, która wpłynie w istotny negatywny sposób na spłatę pozycji sekurytyzacyjnej, zgłasza się bez zbędnej zwłoki inwestorom.

10. W dokumentacji transakcji określa się jasne warunki ułatwiające terminowe rozwiązywanie konfliktów pomiędzy różnymi kategoriami inwestorów, jasno określa się i przydziela obligatariuszom prawa głosu; wyraźnie wskazuje się również obowiązki powiernika i innych podmiotów mających obowiązki powiernicze wobec inwestorów.

*Artykuł 22***Wymogi dotyczące przejrzystości**

1. Jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca udostępniają potencjalnym inwestorom przed wyceną dane dotyczące statycznych i dynamicznych historycznych wyników w zakresie niewykonania zobowiązań i strat, takich jak dane dotyczące zaległości kredytowych i niewykonania zobowiązań, w odniesieniu do ekspozycji w znacznym stopniu podobnych do ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji, a także źródła tych danych i podstawę twierdzenia o podobieństwie. Dane te obejmują okres co najmniej pięciu lat.

2. Przed emisją papierów wartościowych wynikającą z sekurytyzacji próba ekspozycji bazowych podlega zewnętrznej weryfikacji prowadzonej przez odpowiednią i niezależną stronę i obejmującej weryfikację, czy dane ujawnione w odniesieniu do ekspozycji bazowych są prawidłowe.

3. Jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca – przed wyceną sekurytyzacji – udostępniają potencjalnym inwestorom model przepływów pieniężnych z tytułu zobowiązań, który precyzyjnie obrazuje stosunek umowy między ekspozycjami bazowymi a płatnościami przepływającymi między jednostką inicjującą, jednostką sponsorującą, inwestorami, innymi osobami trzecimi oraz SSPE, a po wycenie – udostępniają ten model inwestorom na bieżąco, a potencjalnym inwestorom na żądanie.

4. W przypadku sekurytyzacji, w której ekspozycjami bazowymi są kredyty na nieruchomości mieszkalne lub kredyty na zakup samochodu lub umowy leasingu samochodów, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE publikują dostępne informacje związane z efektywnością środowiskową aktywów finansowanych przez takie kredyty na nieruchomości mieszkalne lub kredyty na zakup samochodu lub umowy leasingu samochodów, jako część informacji ujawnianych zgodnie z art. 7 ust. 1 akapit pierwszy.

▼ M1

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego jednostka inicjująca może, począwszy od 1 czerwca 2021 r., podjąć decyzję o publikowaniu dostępnych informacji dotyczących głównych niekorzystnych skutków związanych z aktywami finansowanymi przez ekspozycje bazowe dla czynników zrównoważonego rozwoju.

▼ B

5. Jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca są odpowiedzialne za przestrzeganie przepisów art. 7. Informacje wymagane na podstawie art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) są udostępniane potencjalnym inwestorom przed wyceną na żądanie. Informacje wymagane na podstawie art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)–d) są udostępniane przed wyceną co najmniej w formie projektu lub we wstępnej formie. Ostateczną dokumentację udostępnia się inwestorom nie później niż 15 dni po zamknięciu transakcji.

▼ M1

6. Do dnia 10 lipca 2021 r. Wspólny Komitet Europejskich Urzędów Nadzoru opracują, poprzez wspólny komitet, projekty regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 dotyczących treści, metod i prezentacji informacji, o których mowa w akapicie drugim ust. 4 niniejszego artykułu, w odniesieniu do wskaźników zrównoważonego rozwoju dotyczących niekorzystnych skutków dla klimatu i innych niekorzystnych skutków środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem.

W stosownych przypadkach regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym odzwierciedlają regulacyjne standardy techniczne opracowane zgodnie z upoważnieniem udzielonym Europejskim Urzędowi Nadzoru w rozporządzeniu (UE) 2019/2088, w szczególności w art. 2a i art. 4 ust. 6 i 7 tego rozporządzenia, lub opierają się na tych standardach.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.

▼ B*SEKCJA 2****Wymogi dotyczące prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji ABCP****Artykuł 23***Prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja ABCP**

1. Transakcję ABCP uznaje się za STS w przypadku, gdy spełnia ona wymogi na poziomie transakcji określone w art. 24.
2. Program ABCP uznaje się za STS w przypadku, gdy spełnia on wymogi przewidziane w art. 26, a jednostka sponsorująca programu ABCP spełnia wymogi określone w art. 25.

Do celów niniejszej sekcji „sprzedawca” oznacza „jednostkę inicjującą” lub „pierwotnego kredytodawcę”.

3. Do dnia 18 października 2018 r. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, przyjmuje – zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 – wytyczne i zalecenia dotyczące zharmonizowanej interpretacji i stosowania wymogów określonych w art. 24 i 26 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 24

Wymogi na poziomie transakcji

1. Prawo do ekspozycji bazowych nabywane jest przez SSPE w drodze prawdziwej sprzedaży lub cesji, lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym w sposób, który jest egzekwowalny wobec sprzedawcy lub innej osoby trzeciej. Przeniesienie prawa na rzecz SSPE nie podlega rygorystycznym przepisom dotyczącym mechanizmu wycofania (ang. *clawback*) w przypadku niewypłacalności sprzedawcy.
2. Do celów ust. 1 każde z poniższych stanowi rygorystyczne przepisy dotyczące wycofania (ang. *clawback*):
 - a) przepisy, które pozwalają likwidatorowi sprzedawcy unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych wyłącznie na podstawie tego, że została ona dokonana w pewnym okresie przed ogłoszeniem niewypłacalności sprzedawcy;
 - b) przepisy, na mocy których SSPE może zapobiec unieważnieniu, o którym mowa w lit. a), wyłącznie wtedy, kiedy będzie w stanie udowodnić, że nie była świadoma niewypłacalności sprzedawcy w momencie sprzedaży.
3. Do celów ust. 1 rygorystycznymi przepisami dotyczącymi wycofania (ang. *clawback*) nie są przepisy dotyczące wycofania zawarte w krajowych przepisach dotyczących niewypłacalności, które pozwalają likwidatorowi lub sądowi unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych w przypadku przeniesień mających charakter oszustwa, krzywdzącego uprzedzenia w stosunku do wierzycieli lub w przypadku przeniesień mających niewłaściwie faworyzować konkretnych wierzycieli względem innych.
4. W przypadku gdy sprzedawca nie jest pierwotnym kredytodawcą, prawdziwa sprzedaż ekspozycji bazowych dokonywana na jego rzecz lub ich cesja, lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym na jego rzecz – niezależnie od tego, czy ta prawdziwa sprzedaż lub cesja, lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym mają charakter bezpośredni, czy są dokonywane poprzez jeden lub większą liczbę kroków pośrednich – muszą spełniać wymogi określone w ust. 1–3.
5. W przypadku gdy przeniesienie ekspozycji bazowych jest wykonywane w drodze cesji, a dopełnienie transakcji odbywa się w terminie późniejszym niż w chwili zamknięcia transakcji, czynniki uruchamiające takie dopełnienie obejmują przynajmniej następujące zdarzenia:
 - a) poważne pogorszenie poziomu zdolności kredytowej sprzedawcy;
 - b) niewypłacalność sprzedawcy; oraz
 - c) naruszenia zobowiązań umownych przez sprzedawcę, wobec których nie zastosowano środków naprawczych, łącznie z niewykonaniem zobowiązania przez sprzedawcę.
6. Sprzedawca składa oświadczenia i zapewnienia, że – według jego najlepszej wiedzy – ekspozycje bazowe objęte sekurytyzacją nie są obciążone, ani w inny sposób objęte warunkami, co do których można przewidzieć, że negatywnie wpłyną na wykonalność prawdziwej sprzedaży lub cesji, lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym.
7. Ekspozycje bazowe przeniesione ze sprzedawcy lub scedowane przez niego na rzecz SSPE muszą spełniać wcześniej określone oraz jasne i udokumentowane zdefiniowane kryteria kwalifikowalności, które nie dopuszczają aktywnego zarządzania portfelem tych ekspozycji na zasadzie uznaniowej. Do celów niniejszego ustępu substytucji ekspozycji, które są sprzeczne z oświadczeniami i zapewnieniami, nie uznaje się za aktywne zarządzanie portfelem. Ekspozycje przeniesione na rzecz SSPE po zamknięciu transakcji muszą spełniać kryteria kwalifikowalności zastosowane wobec pierwotnych ekspozycji bazowych.

▼B

8. Ekspozycje bazowe nie mogą obejmować jakiegokolwiek pozycji sekurytyzacyjnej.

9. Ekspozycje bazowe są przenoszone po dokonaniu wyboru bez zbędnej zwłoki na rzecz SSPE i nie mogą obejmować – w momencie wyboru – ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania w rozumieniu art. 178 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ani ekspozycji wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej, którzy, według najlepszej wiedzy jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy:

a) zostali ogłoszeni niewypłacalnymi lub w stosunku do których sąd wydał prawomocny niepodlegający odwołaniu tytuł egzekucyjny na rzecz ich wierzycieli lub przyznał tym wierzycielom odszkodowanie wynikające z nieotrzymania płatności, w ciągu trzech lat przed dniem zainicjowania, lub którzy zostali poddani procesowi restrukturyzacji zadłużenia w odniesieniu do swoich zagrożonych ekspozycji w ciągu trzech lat przed dniem przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE, z wyjątkiem sytuacji gdy:

(i) zrestrukturyzowana ekspozycja bazowa nie wykazuje nowych zaległości od dnia restrukturyzacji, który musi przypadać co najmniej rok przed dniem przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE; oraz

(ii) informacje przekazane przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą oraz SSPE zgodnie z art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i lit. e) ppkt (i) wyraźnie określają udział procentowy zrestrukturyzowanych ekspozycji bazowych, czas i szczegóły restrukturyzacji, a także dochody z tytułu tych ekspozycji od dnia restrukturyzacji;

b) byli, w momencie inicjowania oraz w stosownych przypadkach, ujęci w publicznym rejestrze kredytowym osób o negatywnej historii kredytowej lub – w przypadku braku takiego publicznego rejestru kredytowego – w innym rejestrze kredytowym, który jest dostępny jednostce inicjującej lub pierwotnemu kredytodawcy; lub

c) otrzymali ocenę kredytową lub punktową ocenę kredytową wskazującą, że ryzyko niewywiązania się przez nich z uzgodnionych umownie płatności jest znacząco wyższe niż w przypadku porównywalnych ekspozycji posiadanych przez jednostkę inicjującą, które nie są objęte sekurytyzacją.

10. W momencie przeniesienia ekspozycji dłużnicy dokonali muszą mieć dokonaną co najmniej jedną płatność, z wyjątkiem przypadku sekurytyzacji odnawialnych zabezpieczonych ekspozycjami płatnymi w jednej racie lub o okresie zapadalności krótszym niż rok, w tym, bez ograniczeń, miesięcznymi spłatami kredytów odnawialnych.

11. Spłata na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych nie może być skonstruowana w taki sposób, aby zależeć w głównej mierze od sprzedaży aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe. Nie umożliwia to późniejszego rolowania lub refinansowania takich aktywów.

Spłaty na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych, których ekspozycje bazowe są zabezpieczone aktywami, których wartość jest gwarantowana lub w pełni zabezpieczona za pomocą zobowiązania odkupu przez sprzedawcę aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe lub przez inną osobę trzecią, nie uznaje się za zależną od sprzedaży aktywów zabezpieczających te ekspozycje bazowe.

▼B

12. Ryzyko stopy procentowej i ryzyko walutowe wynikające z sekurytyzacji muszą być odpowiednio ograniczane, a wszelkie środki podejmowane w tym celu muszą być ujawniane. O ile nie odbywa się to w celu zabezpieczenia ryzyka stopy procentowej lub ryzyka walutowego, SSPE nie zawiera kontraktów pochodnych i zapewnia, aby pula ekspozycji bazowych nie obejmowała instrumentów pochodnych. Takie kontrakty pochodne są zawierane i dokumentowane zgodnie ze wspólnymi standardami w dziedzinie finansów międzynarodowych.

13. W dokumentacji transakcji jasno i spójnie określa się definicje, środki naprawcze i działania dotyczące zaległości kredytowych i przypadków niewykonania zobowiązań przez dłużników, restrukturyzacji zadłużenia, umorzenia zadłużenia, odroczenia spłaty, przerw w spłacie, strat, odpisów, odzyskania należności i innych środków naprawczych dotyczących wyników aktywów. W dokumentacji transakcji jasno określa się kolejność płatności, zdarzenia wywołujące zmiany w tej kolejności płatności, a także obowiązek zgłaszania wystąpienia takich zdarzeń. Każdą zmianę w kolejności płatności, która wpłynie w istotny negatywny sposób na spłatę pozycji sekurytyzacyjnej, zgłasza się bez zbędnej zwłoki inwestorom.

14. Jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca udostępniają potencjalnym inwestorom przed wyceną dane dotyczące statycznych i dynamicznych historycznych wyników w zakresie niewykonania zobowiązań i strat, takich jak dane dotyczące zaległości kredytowych i niewykonania zobowiązań, w odniesieniu do ekspozycji w znacznym stopniu podobnych do ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji, a także źródła tych danych i podstawę twierdzenia o podobieństwie. W przypadku gdy jednostka sponsorująca nie ma dostępu do takich danych, uzyskuje ona od sprzedawcy dostęp do danych, na zasadzie statycznej lub dynamicznej, dotyczących historycznych wyników, takich jak dane dotyczące zaległości kredytowych i niewykonania zobowiązań, w odniesieniu do ekspozycji w znacznym stopniu podobnych do ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji. Wszystkie takie dane obejmują okres nie krótszy niż pięć lat, z wyjątkiem danych dotyczących należności z tytułu dostaw i usług oraz innych należności krótkoterminowych, dla których taki okres obserwacji historycznej wynosi nie mniej niż trzy lata.

15. Transakcje ABCP zabezpiecza się pulą ekspozycji bazowych, które są jednorodne pod względem rodzaju aktywów, z uwzględnieniem cech związanych z przepływami pieniężnymi poszczególnych rodzajów aktywów, łącznie z ich cechami umownymi, cechami dotyczącymi ryzyka kredytowego i przedterminowych spłat. Jedna pula ekspozycji bazowych obejmuje wyłącznie jeden rodzaj aktywów.

Pula ekspozycji bazowych ma pozostały średni ważony okres trwania nie dłuższy niż rok, a rezydualny termin zapadalności żadnej z ekspozycji bazowych nie może przekraczać trzech lat.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego, pule kredytów na zakup samochodu, umów leasingu samochodów i transakcji leasingu sprzętu, mają pozostały średni ważony okres trwania nie dłuższy niż trzy i pół roku, a rezydualny termin zapadalności którejkolwiek z ekspozycji bazowych nie może przekraczać sześciu lat.

Ekspozycje bazowe nie obejmują kredytów zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi lub komercyjnymi ani w pełni gwarantowanych kredytów na nieruchomości mieszkalne, o których mowa w art. 129 ust. 1 akapit pierwszy lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Ekspozycje bazowe muszą zawierać zobowiązania, które są umownie wiążące i egzekwowalne, z możliwością pełnego dochodzenia roszczeń od dłużników, o określonych strumieniach płatności związanych

▼ B

z najmem, kwotą główną, odsetkami lub związanymi z jakimikolwiek innymi prawami do otrzymywania dochodów z aktywów uzasadniających takie płatności. Ekspozycje bazowe mogą również generować przychody ze sprzedaży wszelkich aktywów finansowanych lub będących przedmiotem leasingu. Ekspozycje bazowe nie obejmują zbywalnych papierów wartościowych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 44 dyrektywy 2014/65/UE, innych niż obligacje korporacyjne, i które nie są one notowane w systemie obrotu.

16. Wszelkie płatności odsetek według stóp referencyjnych w ramach aktywów i zobowiązań transakcji ABCP muszą opierać się na ogólnie stosowanych rynkowych stopach procentowych lub ogólnie stosowanych stopach sektorowych odzwierciedlających koszt środków pieniężnych, a nie na złożonych formułach lub instrumentach pochodnych. Płatności odsetek według stóp referencyjnych w ramach zobowiązań transakcji ABCP mogą opierać się na stopach procentowych odzwierciedlających koszt środków finansowych programu ABCP.

17. W wyniku niewykonania zobowiązania przez sprzedawcę lub po wystąpieniu zdarzenia powodującego przyspieszenie spłaty:

- a) SSPE nie zatrzymuje żadnej kwoty środków pieniężnych poza kwotą niezbędną do zapewnienia operacyjnego funkcjonowania SSPE lub systematycznej spłaty inwestorów zgodnie z warunkami umownymi sekurytyzacji, chyba że wyjątkowe okoliczności wymagają zatrzymania kwoty w celu jej wykorzystania, w najlepiej pojętym interesie inwestorów, na wydatki, które pozwolą uniknąć pogorszenia jakości kredytowej ekspozycji bazowych;
- b) inwestorzy posiadający pozycję sekurytyzacyjną otrzymują środki z tytułu kwoty głównej ekspozycji bazowych w drodze sekwencyjnej spłaty pozycji sekurytyzacyjnych w kolejności według uprzywilejowania danej pozycji sekurytyzacyjnej; oraz
- c) żadne przepisy nie mogą wymagać automatycznej likwidacji ekspozycji bazowych według wartości rynkowej.

18. Ekspozycje bazowe są inicjowane w toku zwykłej działalności sprzedawcy zgodnie ze standardami zawierania umów kredytowych, które są nie mniej rygorystyczne niż standardy, jakie sprzedawca stosuje w chwili inicjowania podobnych ekspozycji nieobjętych sekurytyzacją. Standardy zawierania umów kredytowych, na mocy których inicjowane są ekspozycje bazowe, a także wszelkie istotne zmiany w stosunku do wcześniejszych standardów zawierania umów kredytowych są bez zbędnej zwłoki w pełni ujawniane jednostce sponsorującej i innym stronom bezpośrednio posiadającym ekspozycję z tytułu transakcji ABCP. Sprzedawca musi mieć fachową wiedzę w zakresie inicjowania ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją.

19. W przypadku gdy transakcja ABCP jest sekurytyzacją odnawialną, w dokumentacji transakcji określa się czynniki wywołujące zakończenie okresu odnawialności, obejmujące co najmniej:

- a) pogorszenie jakości kredytowej ekspozycji bazowych do lub poniżej uprzednio ustalonego progu; oraz
- b) wystąpienie zdarzenia związanego z niewypłacalnością w odniesieniu do sprzedawcy lub jednostki obsługującej.

20. W dokumentacji transakcji jasno określa się:

- a) zobowiązania umowne, obowiązki i zadania jednostki sponsorującej, jednostki obsługującej i powiernika, o ile taki jest, oraz innych dostawców usług pomocniczych;
- b) procedury i zadania niezbędne do zapewnienia, aby niewykonanie zobowiązania lub niewypłacalność jednostki obsługującej nie spowodowały zakończenia obsługi;

▼B

- c) postanowienia zapewniające zastąpienie kontrahentów instrumentów pochodnych oraz banku, w którym prowadzony jest rachunek, w przypadku niewykonania przez nich zobowiązania, ich niewypłacalności oraz innych określonych zdarzeń, w stosownych przypadkach; oraz
- d) w jaki sposób jednostka sponsorująca spełnia wymogi określone w art. 25 ust. 3.

21. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania, które ekspozycje bazowe, o których mowa w ust. 15, uznaje się za jednorodne.

EUNB przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 lipca 2018 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 25

Jednostka sponsorująca programu ABCP

1. Jednostka sponsorująca programu ABCP jest instytucją kredytową nadzorowaną na podstawie dyrektywy 2013/36/UE.
2. Jednostka sponsorująca programu ABCP jest dostawcą instrumentu wsparcia płynności i wspiera wszystkie pozycje sekurytyzacyjne na poziomie programu ABCP, obejmując takim wsparciem wszystkie ryzyka płynności i ryzyka kredytowe oraz wszelkie istotne ryzyka rozmycia sekurytyzowanych ekspozycji, a także wszelkie inne koszty na poziomie transakcji i na poziomie programu, jeżeli są niezbędne w celu zagwarantowania inwestorowi pełnej płatności jakiegokolwiek kwoty w ramach ABCP z takim wsparciem. Jednostka sponsorująca ujawnia inwestorom opis wsparcia udzielanego na poziomie transakcji, łącznie z opisem dostarczonych instrumentów wsparcia płynności.
3. Aby móc sponsorować program ABCP będący STS, instytucja kredytowa musi najpierw wykazać przed swoim właściwym organem, że pełnienie przez nią roli określonej w ust. 2 nie zagraża jej wypłacalności i płynności, nawet w przypadku skrajnie trudnej sytuacji na rynku.

Wymóg, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, uznaje się za spełniony, gdy właściwy organ stwierdzi na podstawie przeglądu i oceny, o których mowa w art. 97 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE, że uregulowania, strategię, procesy i mechanizmy wdrożone przez tę instytucję kredytową, a także jej fundusze własne i płynność zapewniają należyte zarządzanie ryzykiem i ochronę przed nim.

4. Jednostka sponsorująca przeprowadza własną analizę *due diligence* oraz weryfikuje zgodność z wymogami określonymi w art. 5 ust. 1 i 3 niniejszego rozporządzenia, stosownie do sytuacji. Weryfikuje również, czy sprzedawca dysponuje zdolnościami obsługi oraz procesami ściągania należności, które spełniają wymogi określone w art. 265 ust. 2 lit. h)–p) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub równoważne wymogi w państwach trzecich.

▼B

5. Sprzedawca, na poziomie transakcji, lub jednostka sponsorująca, na poziomie programu ABCP, muszą spełniać wymóg dotyczący zatrzymania ryzyka, o którym mowa w art. 6.
6. Jednostka sponsorująca odpowiada za przestrzeganie przepisów art. 7 na poziomie programu ABCP oraz za udostępnianie potencjalnym inwestorom przed wyceną na ich żądanie:
 - a) zbiorczych informacji wymaganych na podstawie art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a); oraz
 - b) informacji wymaganych na podstawie art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)–e) co najmniej w formie projektu lub we wstępnej formie.
7. W przypadku gdy jednostka sponsorująca nie odnowi zobowiązania finansowego dotyczącego instrumentu wsparcia płynności przed jego wygaśnięciem, taki instrument wsparcia płynności zostaje wykozystany, a zapadające papiery wartościowe spłacone.

*Artykuł 26***Wymogi na poziomie programu**

1. Wszystkie transakcje ABCP w ramach programu ABCP muszą spełniać wymogi art. 24 ust. 1-8 oraz ust. 12-20.

Maksymalnie 5 % zbiorczej kwoty ekspozycji, które są ekspozycjami bazowymi transakcji ABCP i które są finansowane w ramach programu ABCP, może tymczasowo nie spełniać wymogów art. 24 ust. 9, 10 i 11, nie wpływając na status STS programu ABCP.

Do celów akapitu drugiego niniejszego ustępu próbka ekspozycji bazowych regularnie podlega zewnętrznej weryfikacji prowadzonej przez odpowiednią i niezależną stronę.

2. Pozostały średni ważony okres trwania ekspozycji bazowych programu ABCP nie może być dłuższy niż dwa lata.

3. Program ABCP musi być w pełni wspierany przez jednostkę sponsorującą zgodnie z art. 25 ust. 2.

4. Program ABCP nie obejmuje jakiegokolwiek resekurytyzacji, a wsparcie jakości kredytowej nie ustanawia dodatkowej warstwy transz na poziomie programu.

5. Papiery wartościowe wyemitowane w ramach programu ABCP nie mogą zawierać opcji kupna, klauzuli rozszerzenia ani innych klauzul mających wpływ na ostateczny termin zapadalności tych papierów, w przypadku gdy takie opcje lub klauzule mogą być wykonywane według uznania sprzedawcy, jednostki sponsorującej lub SSPE.

6. Ryzyko stopy procentowej i ryzyko walutowe powstające na poziomie programu ABCP muszą być odpowiednio ograniczane, a wszelkie środki podejmowane w tym celu muszą być ujawniane. O ile nie odbywa się to w celu zabezpieczenia ryzyka walutowego lub ryzyka stopy procentowej, SSPE nie zawiera kontraktów pochodnych i zapewnia, aby pula ekspozycji bazowych nie obejmowała instrumentów pochodnych. Takie kontrakty pochodne są zawierane i dokumentowane zgodnie ze wspólnymi standardami w dziedzinie finansów międzynarodowych.

▼ B

7. W dokumentacji związanej z programem ABCP określa się jasno:
- a) obowiązki powiernika oraz innych podmiotów mających obowiązki powiernicze, o ile takie istnieją, wobec inwestorów;
 - b) zobowiązania umowne, obowiązki i zadania jednostki sponsorującej, która ma fachową wiedzę w zakresie zawierania umów kredytowych, powiernika, o ile taki istnieje, oraz innych dostawców usług pomocniczych;
 - c) procedury i zadania niezbędne do zapewnienia, aby niewykonanie zobowiązania lub niewypłacalność jednostki obsługującej nie spowodowały zakończenia obsługi;
 - d) postanowienia dotyczące zastąpienia kontrahentów instrumentów pochodnych oraz banku, w którym prowadzony jest rachunek, na poziomie programu ABCP w przypadku niewykonania przez nich zobowiązania, ich niewypłacalności oraz innych określonych zdarzeń, jeżeli instrument wsparcia płynności nie pokrywa takich zdarzeń;
 - e) że – w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń, niewykonania zobowiązania lub niewypłacalności jednostki sponsorującej – przewidziane są środki naprawcze w celu osiągnięcia, stosownie do sytuacji, zabezpieczenia zobowiązań finansowych lub zastąpienia dostawcy instrumentu wsparcia płynności; oraz
 - f) że instrument wsparcia płynności zostaje wykorzystany, a zapadające papiery wartościowe spłacone, w przypadku gdy jednostka sponsorująca nie odnowi zobowiązania finansowego dotyczącego instrumentu wsparcia płynności przed jego wygaśnięciem.
8. Jednostka obsługująca musi mieć fachową wiedzę w zakresie obsługi ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją, oraz musi mieć dobrze udokumentowane zasady, procedury i środki kontroli zarządzania ryzykiem w odniesieniu do obsługi ekspozycji.

▼ M1*SEKCJA 2A****Wymogi dotyczące prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji bilansowych****Artykuł 26a***Prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja bilansowa**

1. Sekurytyzacje syntetyczne, które spełniają wymogi określone w art. 26b–26e, uznaje się za sekurytyzacje bilansowe STS.
2. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, może przyjąć – zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 – wytyczne i zalecenia dotyczące zharmonizowanej interpretacji i stosowania wymogów określonych w art. 26b–26e niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 26b***Wymogi dotyczące prostoty**

1. Jednostka inicjująca jest podmiotem, który posiada zezwolenie lub licencję w Unii.

▼ M1

Jednostka inicjująca, która kupuje ekspozycje osoby trzeciej na własny rachunek, a następnie poddaje je sekurytyzacji, stosuje do tych ekspozycji zasady w odniesieniu do kredytów, windykacji, odzyskiwania i obsługi wierzytelności, które są nie mniej rygorystyczne niż te, które jednostka inicjująca stosuje w odniesieniu do porównywalnych ekspozycji, które nie zostały kupione.

2. Ekspozycje bazowe są inicjowane w ramach podstawowej działalności jednostki inicjującej.

3. W momencie zamknięcia transakcji ekspozycje bazowe są ujmowane w bilansie jednostki inicjującej lub podmiotu należącego do tej samej grupy, co jednostka inicjująca.

Do celów niniejszego ustępu grupa oznacza jedno z poniższych:

a) grupę osób prawnych podlegających konsolidacji ostrożnościowej zgodnie z rozdziałem 2 tytuł II część pierwsza rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

b) grupę zdefiniowaną w art. 212 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2009/138/WE.

4. Jednostka inicjująca nie może zabezpieczać swojej ekspozycji na ryzyko kredytowe bazowych ekspozycji sekurytyzacji w sposób wykraczający poza ochronę gwarantowaną przez umowę dotyczącą ochrony kredytowej.

5. Umowa dotycząca ochrony kredytowej musi być zgodna z zasadami ograniczania ryzyka kredytowego ustanowionymi w art. 249 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub – w przypadku gdy artykuł ten nie ma zastosowania – z wymogami, które są nie mniej rygorystyczne niż wymogi określone w tym artykule.

6. Jednostka inicjująca składa oświadczenia i zapewnienia, że spełniono następujące wymogi:

a) jednostka inicjująca lub podmiot z grupy, do której należy jednostka inicjująca, ma pełen i ważny tytuł prawny do ekspozycji bazowych i związanych z nimi praw ubocznych;

b) w przypadku gdy jednostka inicjująca jest instytucją kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub zakładem ubezpieczeń zdefiniowanym w art. 13 pkt 1 dyrektywy 2009/138/WE, jednostka inicjująca lub podmiot objęty zakresem nadzoru na zasadzie skonsolidowanej utrzymuje ryzyko kredytowe ekspozycji bazowej w swoim bilansie;

c) każda ekspozycja bazowa w dniu włączenia jej do portfela objętego sekurytyzacją jest zgodna z kryterium kwalifikowalności i z wszystkimi warunkami innymi niż wystąpienie zdarzenia kredytowego, o którym mowa w art. 26e, w odniesieniu do płatności z tytułu ochrony kredytowej zgodnie z umową dotyczącą ochrony kredytowej zawartą w dokumentacji sekurytyzacji;

d) zgodnie z najlepszą wiedzą jednostki inicjującej kontrakt dotyczący każdej z ekspozycji bazowych zawiera prawne, ważne, wiążące i egzekwowlane zobowiązanie dłużnika do zapłaty kwot określonych w tym kontrakcie;

e) ekspozycje bazowe są zgodne z kryteriami zawierania umów kredytowych, które są nie mniej rygorystyczne niż standardowe kryteria zawierania umów kredytowych, jakie jednostka inicjująca stosuje względem podobnych ekspozycji nieobjętych sekurytyzacją;

f) zgodnie z najlepszą wiedzą jednostki inicjującej nie występuje istotne naruszenie lub niewykonanie przez któregokolwiek z dłużników jakichkolwiek jego zobowiązań w odniesieniu do ekspozycji bazowej w dniu, w którym ta ekspozycja bazowa jest włączana do portfela objętego sekurytyzacją;

▼ M1

- g) zgodnie z najlepszą wiedzą jednostki inicjującej dokumentacja transakcji nie zawiera żadnych nieprawdziwych informacji dotyczących szczegółów ekspozycji bazowych;
- h) w momencie zamknięcia transakcji lub gdy ekspozycja bazowa jest włączana do portfela objętego sekurytyzacją, kontrakt między dłużnikiem a pierwotnym kredytodawcą w odniesieniu do tej ekspozycji bazowej nie został zmieniony w taki sposób, aby miało to wpływ na egzekwowalność lub ściągalność tych ekspozycji bazowych.

7. Ekspozycje bazowe muszą spełniać wcześniej określone oraz jasne i udokumentowane zdefiniowane kryteria kwalifikowalności, które nie dopuszczają aktywnego zarządzania portfelem tych ekspozycji na zasadzie uznaniowej.

Do celów niniejszego ustępu substytucji ekspozycji, które są sprzeczne z oświadczeniami lub zapewnieniami, lub – gdy sekurytyzacja obejmuje okres uzupełnienia – dodania ekspozycji, które spełniają określone warunki uzupełnienia, nie uznaje się za aktywne zarządzanie portfelem.

Każda ekspozycja dodana po dacie zamknięcia transakcji musi spełniać kryteria kwalifikowalności, które są nie mniej rygorystyczne niż kryteria stosowane przy początkowym wyborze ekspozycji bazowych.

Może dojść do usunięcia ekspozycji bazowej z transakcji, gdy przedmiotowa ekspozycja bazowa:

- a) została w pełni spłacona lub w inny sposób osiągnęła termin zapadalności;
- b) została zbyta w trakcie normalnego prowadzenia działalności przez jednostkę inicjującą, pod warunkiem że takie zbycie nie stanowi ukrytego wsparcia, o którym mowa w art. 250 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- c) podlega zmianie, która nie jest spowodowana przez kredyt, takiej jak refinansowanie lub restrukturyzacja długu, oraz która ma miejsce w trakcie zwykłej obsługi tej ekspozycji bazowej; lub
- d) w czasie włączenia jej do transakcji nie spełniała kryteriów kwalifikowalności.

8. Sekurytyzację zabezpiecza się pulą ekspozycji bazowych, które są jednorodne pod względem rodzaju aktywów, z uwzględnieniem specyficznych cech związanych z przepływami pieniężnymi danego rodzaju aktywów, łącznie z ich cechami umownymi, cechami dotyczącymi ryzyka kredytowego i przedterminowych spłat. Jedna pula ekspozycji bazowych może obejmować wyłącznie jeden rodzaj aktywów.

Ekspozycje bazowe, o których mowa w akapicie pierwszym muszą zawierać zobowiązania, które są umownie wiążące i egzekwowalne, z możliwością pełnego dochodzenia roszczeń od dłużników oraz, w stosownych przypadkach, gwarantów.

▼ M1

Ekspozycje bazowe, o których mowa w akapicie pierwszym muszą mieć określone strumienie płatności okresowych, których raty mogą się różnić kwotami, związane z najmem, kwotą główną lub odsetkami lub jakimikolwiek innymi prawami do otrzymywania dochodów z aktywów wspierających takie płatności. Ekspozycje bazowe mogą również generować przychody ze sprzedaży wszelkich aktywów finansowanych lub będących przedmiotem leasingu.

Ekspozycje bazowe, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu nie obejmują zbywalnych papierów wartościowych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 44 dyrektywy 2014/65/UE, innych niż obligacje korporacyjne, i które nie są notowane w systemie obrotu.

9. Ekspozycje bazowe nie mogą obejmować jakichkolwiek pozycji sekurytyzacyjnych.

10. Standardy zawierania umów, na mocy których inicjowane są ekspozycje bazowe, a także wszelkie istotne zmiany w stosunku do wcześniejszych standardów zawierania umów, są bez zbędnej zwłoki w pełni ujawniane potencjalnym inwestorom. Ekspozycje bazowe muszą być zawierane z możliwością pełnego dochodzenia roszczeń od dłużnika, który nie jest SSPE. Żadne osoby trzecie nie mogą być zaangażowane w podejmowanie decyzji kredytowych lub decyzji dotyczących zawierania umów na mocy których dochodzi do powstania ekspozycji bazowych.

W przypadku sekurytyzacji, których ekspozycjami bazowymi są kredyty na nieruchomości mieszkalne, pula kredytów nie obejmuje jakichkolwiek kredytów, które były oferowane i zostały zawarte w oparciu o założenie, że składający wniosek kredytowy lub, w stosownych przypadkach, pośrednicy, zostali powiadomieni o tym, że przedstawione informacje mogłyby nie zostać zweryfikowane przez kredytodawcę.

Ocena zdolności kredytowej kredytobiorcy musi spełniać wymogi określone w art. 8 dyrektywy 2008/48/WE lub w art. 18 ust. 1–4, ust. 5 lit. a) oraz ust. 6 dyrektywy 2014/17/UE lub, w stosownych przypadkach, równoważne wymogi w państwach trzecich.

Jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca muszą mieć fachową wiedzę w zakresie inicjowania ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją.

11. Ekspozycje bazowe nie mogą obejmować w momencie wyboru ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania w rozumieniu art. 178 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ani ekspozycji wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej, którzy, według najlepszej wiedzy jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy:

a) zostali ogłoszeni niewypłacalnymi lub w stosunku do których sąd wydał prawomocny niepodlegający odwołaniu tytuł egzekucyjny na rzecz ich wierzycieli lub przyznał tym wierzycielom odszkodowanie wynikające z nieotrzymania płatności, w ciągu trzech lat przed dniem zainicjowania, lub którzy zostali poddani procesowi restrukturyzacji zadłużenia w odniesieniu do swoich ekspozycji nieobsługiwanych w ciągu trzech lat przed dniem wyboru ekspozycji bazowych, z wyjątkiem sytuacji gdy:

(i) zrestrukturyzowana ekspozycja bazowa nie wykazuje nowych zaległości od dnia restrukturyzacji, który musi przypadać co najmniej rok przed dniem wyboru ekspozycji bazowych; oraz

▼ **M1**

- (ii) informacje przekazane przez jednostkę inicjującą zgodnie z art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i lit. e) ppkt (i) wyraźnie określają udział procentowy zrestrukturyzowanych ekspozycji bazowych, czas i szczegóły restrukturyzacji oraz dochody z tytułu tych ekspozycji od dnia restrukturyzacji;
- b) byli, w momencie inicjowania ekspozycji bazowej oraz w stosownych przypadkach, ujęci w publicznym rejestrze kredytowym osób o negatywnej historii kredytowej lub – w przypadku braku takiego publicznego rejestru kredytowego – w innym rejestrze kredytowym, który jest dostępny jednostce inicjującej lub pierwotnemu kredytodawcy; lub
- c) otrzymali ocenę kredytową lub punktową ocenę kredytową wskazującą, że ryzyko niewywiązania się przez nich z uzgodnionych umownie płatności jest znacząco wyższe niż w przypadku porównywalnych ekspozycji posiadanych przez jednostkę inicjującą, które nie są objęte sekurytyzacją.

12. W momencie włączania ekspozycji bazowych dłużnicy muszą mieć dokonaną co najmniej jedną płatność, z wyjątkiem przypadku, w którym:

- a) sekurytyzacja jest sekurytyzacją odnawialną zabezpieczoną ekspozycjami płatnymi w jednej racie lub o okresie zapadalności krótszym niż rok, w tym, bez ograniczeń, miesięcznymi spłatami kredytów odnawialnych;
- b) ekspozycja reprezentuje refinansowanie ekspozycji już włączonej do transakcji.

13. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania, które ekspozycje bazowe, o których mowa w ust. 8, uznaje się za jednorodne.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 10 października 2021 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 26c

Wymogi dotyczące standaryzacji

1. Jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca muszą spełniać wymóg dotyczący zatrzymania ryzyka zgodnie z art. 6.
2. Ryzyko stopy procentowej i ryzyko walutowe wynikające z sekurytyzacji i ich możliwy wpływ na płatności na rzecz jednostki inicjującej i inwestorów muszą być opisane w dokumentacji transakcji. Ryzyka te muszą być odpowiednio ograniczane, a wszelkie środki podejmowane w tym celu muszą być ujawniane. Każde zabezpieczenie zobowiązań inwestora w ramach umowy dotyczącej ochrony kredytowej musi być denominowane w tej samej walucie, w której jest denominowana płatność z tytułu ochrony kredytowej.

W przypadku sekurytyzacji z wykorzystaniem SSPE kwota zobowiązań SSPE dotyczących płatności odsetek na rzecz inwestorów w każdym terminie spłaty musi być równa kwocie przychodu SSPE ze strony jednostki inicjującej i wszelkich umów o zabezpieczenie lub niższa od tej kwoty.

▼ **M1**

Pula ekspozycji bazowych może obejmować wyłącznie instrumenty pochodne zabezpieczające ryzyko stóp procentowych lub ryzyko walutowe ekspozycji bazowych. Takie instrumenty pochodne są zawierane i dokumentowane zgodnie ze wspólnymi standardami w dziedzinie finansów międzynarodowych.

3. Wszelkie płatności odsetek liczonych według referencyjnych stóp procentowych w odniesieniu do transakcji muszą opierać się na którymkolwiek z poniższych elementów:

- a) ogólnie stosowanych rynkowych stopach procentowych lub ogólnie stosowanych stopach sektorowych, które odzwierciedlają koszty środków pieniężnych, a nie na złożonych formułach lub instrumentach pochodnych;
- b) przychodzie wygenerowanym przez zabezpieczenie zobowiązań inwestora w ramach umowy o ochronie.

Wszelkie płatności odsetek liczonych według referencyjnych stóp procentowych należne w ramach ekspozycji bazowych muszą opierać się na ogólnie stosowanych rynkowych stopach procentowych lub ogólnie stosowanych stopach sektorowych odzwierciedlających koszt środków pieniężnych, a nie na złożonych formułach lub instrumentach pochodnych.

4. Po wystąpieniu zdarzenia uprawniającego do egzekwowania w odniesieniu do jednostki inicjującej inwestorowi zezwala się na wszczęcie egzekucji.

W przypadku sekurytyzacji z wykorzystaniem SSPE, gdy doręczono zawiadomienie o wszczęciu egzekucji lub wypowiedzeniu umowy dotyczącej ochrony kredytowej, SSPE nie zatrzymuje żadnej kwoty środków pieniężnych poza kwotą niezbędną do zapewnienia operacyjnego funkcjonowania tej SSPE, wypłaty płatności z tytułu ochrony za ekspozycje bazowe, których dotyczy niewykonanie zobowiązania i które w chwili rozwiązania umowy są nadal odzyskiwane, lub systematycznej spłaty inwestorów zgodnie z warunkami umownymi sekurytyzacji.

5. Straty przypisuje się właścicielom pozycji sekurytyzacyjnych w kolejności według uprzywilejowania transz, począwszy od najbardziej podporządkowanych.

Sekwencyjną amortyzację stosuje się w odniesieniu do wszystkich transz w celu określenia pozostałej do spłaty kwoty transz na każdy termin spłaty, począwszy od najbardziej uprzywilejowanej transzy.

W drodze odstępstwa od akapitu drugiego, transakcje, które obejmują niesekwencyjną kolejność płatności, muszą zawierać czynniki uruchamiające związane z dochodami z tytułu ekspozycji bazowych, powodujące powrót do sekwencyjnej kolejności płatności według uprzywilejowania. Takie czynniki uruchamiające związane z dochodami obejmują co najmniej:

- a) zwiększenie skumulowanej kwoty ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, albo zwiększenie skumulowanych strat o więcej niż określony odsetek pozostającej do spłaty kwoty z tytułu portfela bazowego;
- b) jeden dodatkowy, czynnik uruchamiający związany z wystąpieniem określonego zdarzenia w przeszłości; oraz
- c) jeden czynnik uruchamiający związany z wystąpieniem określonego zdarzenia w przyszłości.

EUNB opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych dotyczących specyfikacji oraz, w stosownych przypadkach, kalibracji czynników uruchamiających związanych z dochodami.

▼ M1

EUNB przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2021 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie czwartym zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Wraz ze spłatą transz kwota zabezpieczenia równa kwocie spłaty tych transz jest zwracana inwestorom, pod warunkiem że inwestorzy ci zabezpieczyli te transze.

Gdy w odniesieniu do ekspozycji bazowych wystąpiło zdarzenie kredytowe, o którym mowa w art. 26e, a odzyskiwanie wierzytelności w odniesieniu do tych ekspozycji nie zostało zakończone, kwota ochrony kredytowej pozostająca do spłaty w dowolnym terminie płatności musi być co najmniej równa niespłaconej kwocie nominalnej tych ekspozycji bazowych pomniejszonej o kwotę wszelkich płatności okresowych dokonanych w odniesieniu do tych ekspozycji bazowych.

6. W dokumentacji transakcji określa się odpowiednie postanowienia dotyczące przedterminowej spłaty należności lub czynniki uruchamiające przedterminową spłatę należności, wywołujące zakończenie okresu odnawialności, w przypadku gdy sekurytyzacja jest sekurytyzacją odnawialną, w tym co najmniej:

- a) pogorszenie jakości kredytowej ekspozycji bazowych do lub poniżej uprzednio ustalonego progu;
- b) zwiększenie strat powyżej uprzednio ustalonego progu;
- c) niewygenerowanie wystarczającej ilości nowych ekspozycji bazowych spełniających uprzednio ustalone kryteria jakości kredytowej w ustalonym okresie.

7. W dokumentacji transakcji jasno określa się:

- a) zobowiązania umowne, obowiązki i zadania jednostki obsługującej, powiernika i innych dostawców usług pomocniczych, stosownie do sytuacji, a także agenta weryfikującego będącego osobą trzecią, o którym mowa w art. 26e ust. 4;
- b) przepisy zapewniające zastąpienie jednostki obsługującej, powiernika, innych dostawców usług pomocniczych lub agenta weryfikującego będącego osobą trzecią, o którym mowa w art. 26e ust. 4, w przypadku niewykonania zobowiązania lub niewypłacalności któregokolwiek z tych usługodawców, jeśli ci usługodawcy nie są jednostką inicjującą, w sposób nieskutkujący zakończeniem świadczenia tych usług;
- c) procedury obsługi, które mają zastosowanie do ekspozycji bazowych w dniu zamknięcia transakcji i po tym dniu, oraz okoliczności, w których można dokonać zmiany tych procedur;
- d) normy obsługi, których jednostka obsługująca jest zobowiązana przestrzegać przy obsłudze ekspozycji bazowych przez cały okres trwania sekurytyzacji.

8. Jednostka obsługująca musi mieć fachową wiedzę w zakresie obsługi ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją, oraz musi mieć dobrze udokumentowane i odpowiednie zasady, procedury i środki kontroli zarządzania ryzykiem w odniesieniu do obsługi ekspozycji.

▼ M1

Jednostka obsługująca stosuje w odniesieniu do ekspozycji bazowych procedury obsługi, które są co najmniej tak samo rygorystyczne jak te stosowane przez jednostkę inicjującą w odniesieniu do podobnych ekspozycji nieobjętych sekurytyzacją.

9. Jednostka inicjująca prowadzi aktualny rejestr referencyjny umożliwiający jej identyfikację ekspozycji bazowych w dowolnym czasie. W rejestrze tym określa się referencyjnych dłużników, referencyjne zobowiązania, z których wynikają ekspozycje bazowe, oraz – w odniesieniu do każdej z ekspozycji bazowych – chronioną i pozostałą do spłaty kwotę nominalną która jest chroniona i która pozostaje do spłaty.

10. W dokumentacji transakcji określa się jasne warunki ułatwiające terminowe rozwiązywanie konfliktów pomiędzy różnymi kategoriami inwestorów. W przypadku sekurytyzacji z wykorzystaniem SSPE jasno określa się i przydziela obligatariuszom prawa głosu; wyraźnie wskazuje się również obowiązki powiernika i innych podmiotów mających obowiązki powiernicze wobec inwestorów.

*Artykuł 26d***Wymogi dotyczące przejrzystości**

1. Przed wyceną, jednostka inicjująca udostępnia potencjalnym inwestorom dane dotyczące statycznych i dynamicznych historycznych wyników w zakresie niewykonania zobowiązań i strat, takich jak dane dotyczące zaległości kredytowych i niewykonania zobowiązań, w odniesieniu do ekspozycji w znacznym stopniu podobnych do ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji, a także źródła tych danych i podstawę twierdzenia o podobieństwie. Dane te obejmują okres co najmniej pięciu lat.

2. Przed zamknięciem transakcji próbka ekspozycji bazowych podlega zewnętrznej weryfikacji prowadzonej przez odpowiednią i niezależną stronę, w tym weryfikacji, czy ekspozycje bazowe kwalifikują się do ochrony kredytowej w ramach umowy dotyczącej ochrony kredytowej.

3. Przed wyceną sekurytyzacji, jednostka inicjująca udostępnia potencjalnym inwestorom model przepływów pieniężnych z tytułu zobowiązań, który precyzyjnie obrazuje stosunek umowny między ekspozycjami bazowymi a przepływem płatności między jednostką inicjującą, inwestorami, innymi osobami trzecimi oraz w stosownych przypadkach SSPE, a po wycenie – udostępniają ten model inwestorom na bieżąco, a potencjalnym inwestorom na żądanie.

4. W przypadku sekurytyzacji, w której ekspozycjami bazowymi są kredyty na nieruchomości mieszkalne lub kredyty na zakup samochodu lub umowy leasingu samochodów, jednostka inicjująca publikuje dostępne informacje związane z efektywnością środowiskową aktywów finansowanych przez takie kredyty na nieruchomości mieszkalne, kredyty na zakup samochodu lub umowy leasingu samochodów, jako część informacji ujawnianych zgodnie z art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a).

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego jednostka inicjująca może, począwszy od 1 czerwca 2021 r., podjąć decyzję o publikowaniu dostępnych informacji dotyczących głównych niekorzystnych skutków związanych z aktywami finansowanymi przez ekspozycje bazowe dla czynników zrównoważonego rozwoju.

▼ **M1**

5. Jednostka inicjująca jest odpowiedzialna za przestrzeganie przepisów art. 7. Informacje wymagane na podstawie art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) są udostępniane potencjalnym inwestorom przed wyceną na żądanie. Informacje wymagane na podstawie art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)–d) są udostępniane przed wyceną co najmniej w formie projektu lub we wstępnej formie. Ostateczną dokumentację udostępnia się inwestorom nie później niż 15 dni po zamknięciu transakcji.

6. Do dnia 10 lipca 2021 r. Europejskie Urzędy Nadzoru opracują, poprzez Wspólny Komitet Europejskich Urzędów Nadzoru, projekty regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 dotyczących treści, metod i prezentacji informacji, o których mowa w akapicie drugim ust. 4 niniejszego artykułu, w odniesieniu do wskaźników zrównoważonego rozwoju dotyczących niekorzystnych skutków dla klimatu i innych niekorzystnych skutków środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem.

W stosownych przypadkach regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu odzwierciedlają regulacyjne standardy techniczne opracowane zgodnie z upoważnieniem udzielonym europejskim urzędом nadzoru w rozporządzeniu (UE) 2019/2088, w szczególności w art. 2a i art. 4 ust. 6 i 7, lub opierają się na tych standardach.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 26e

Wymogi w zakresie umowy dotyczącej ochrony kredytowej, agenta weryfikującego będącego osobą trzecią oraz syntetycznej marży nadwyżkowej

1. Umowa dotycząca ochrony kredytowej obejmuje co najmniej następujące zdarzenia kredytowe:

- a) o których mowa w art. 215 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku gdy przeniesienie ryzyka następuje poprzez wykorzystanie gwarancji;
- b) o których mowa w art. 216 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku gdy przeniesienie ryzyka następuje poprzez wykorzystanie kredytowych instrumentów pochodnych.

Wszystkie zdarzenia kredytowe są dokumentowane.

Środki wstrzymujące, w rozumieniu art. 47b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które stosuje się do ekspozycji bazowych, nie wykluczają uruchomienia kwalifikujących się zdarzeń kredytowych.

2. Płatność z tytułu ochrony kredytowej po wystąpieniu zdarzenia kredytowego oblicza się na podstawie rzeczywistej zrealizowanej straty poniesionej przez jednostkę inicjującą lub pierwotnego kredytodawcę, odzyskanej zgodnie z ich standardowymi zasadami i procedurami w zakresie windykacji dla odpowiednich rodzajów ekspozycji i odzwierciedlonej w ich sprawozdaniach finansowych w chwili dokonywania płatności. Ostateczna płatność z tytułu ochrony kredytowej dokonywana jest w określonym terminie po odzyskaniu wierzytelności w odniesieniu do danej ekspozycji bazowej, jeżeli odzyskanie wierzytelności nastąpi przed upływem zaplanowanego kontraktowego terminu zapadalności lub przedterminowym rozwiązaniem umowy dotyczącej ochrony kredytowej.

▼ M1

Płatności okresowej z tytułu ochrony kredytowej dokonuje się najpóźniej sześć miesięcy po wystąpieniu zdarzenia kredytowego, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy do końca tego sześciomiesięcznego okresu nie zakończono odzyskiwania wierzytelności z tytułu strat związanych z odnośną ekspozycją bazową. Płatność okresowa z tytułu ochrony kredytowej jest co najmniej kwotą wyższą od którejkolwiek z następujących wartości:

- a) kwoty oczekiwanych strat, która jest równoważna utracie wartości odnotowanej przez jednostkę inicjującą w jej sprawozdaniu finansowym zgodnie z obowiązującymi standardami rachunkowości w chwili dokonywania płatności okresowej przy założeniu, że umowa dotycząca ochrony kredytowej nie istnieje i nie pokrywa żadnych strat;
- b) w stosownych przypadkach, kwoty oczekiwanych strat określonej zgodnie z rozdziałem trzecim tytuł drugi część trzecia rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Jeżeli dokonuje się płatności okresowej z tytułu ochrony kredytowej, końcowej płatności z tytułu ochrony kredytowej, o której mowa w akapicie pierwszym, dokonuje się w celu dostosowania okresowego rozliczenia strat do rzeczywistej zrealizowanej straty.

Metodę obliczania okresowych i końcowych płatności z tytułu ochrony kredytowej określa się w umowie dotyczącej ochrony kredytowej.

Płatność z tytułu ochrony kredytowej jest proporcjonalna do części niespłaconej kwoty nominalnej odpowiedniej ekspozycji bazowej, którą objęto umową dotyczącą ochrony kredytowej.

Prawo jednostki inicjującej do otrzymania płatności z tytułu ochrony kredytowej jest egzekwowalne. Kwoty płatne przez inwestorów na mocy umowy dotyczącej ochrony kredytowej są wyraźnie określone w umowie dotyczącej ochrony kredytowej i ograniczone. Obliczenie tych kwot musi być możliwe w każdych okolicznościach. W umowie dotyczącej ochrony kredytowej wyraźnie określa się okoliczności, w których inwestorzy są zobowiązani do dokonywania płatności. Agent weryfikujący będący osobą trzecią, o którym mowa w ust. 4, ocenia, czy takie okoliczności wystąpiły.

Kwotę płatności z tytułu ochrony kredytowej oblicza się na poziomie indywidualnej ekspozycji bazowej, dla której wystąpiło zdarzenie kredytowe.

3. W umowie dotyczącej ochrony kredytowej określa się maksymalny okres przedłużenia, który ma zastosowanie do odzyskiwania wierzytelności w odniesieniu do ekspozycji bazowych, w związku z którymi wystąpiło zdarzenie kredytowe, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy odzyskiwanie wierzytelności nie zostało zakończone przed upływem zaplanowanego prawnego terminu zapadalności lub przedterminowym rozwiązaniem umowy dotyczącej ochrony kredytowej. Taki okres przedłużenia nie może być dłuższy niż dwa lata. Umowa dotycząca ochrony kredytowej musi stanowić, że do końca tego okresu przedłużenia dokonuje się końcowej płatności z tytułu ochrony kredytowej na podstawie oszacowania przez jednostkę inicjującą końcowej straty, która musiałaby zostać odnotowana przez tę jednostkę w jej ówczesnym sprawozdaniu finansowym, przy założeniu, że umowa dotycząca ochrony kredytowej nie istniałaby i nie pokrywałaby żadnych strat.

W przypadku wypowiedzenia umowy dotyczącej ochrony kredytowej odzyskanie wierzytelności jest kontynuowane w odniesieniu do wszelkich zdarzeń kredytowych, z tytułu których nie dokonano płatności i które miały miejsce przed tym wypowiedzeniem, w taki sam sposób, jak opisano w akapicie pierwszym.

▼ M1

Premie z tytułu ochrony kredytowej płacone w ramach umowy dotyczącej ochrony kredytowej są uzależnione od pozostającej do spłaty wartości nominalnej obsługiwanych sekurytyzowanych ekspozycji w momencie płatności i odzwierciedlają ryzyko transzy objętej ochroną. Do tych celów w umowie dotyczącej ochrony kredytowej nie przewiduje się gwarantowanych składek, uiszczania składek z góry, mechanizmów dyskontowych ani innych mechanizmów, które mogą pozwolić na uniknięcie lub zmniejszenie faktycznego przypisania strat inwestorom lub na zwrot części uiszczonych składek jednostce inicjującej po upływie terminu zapadalności transakcji.

W drodze odstępstwa od akapitu trzeciego niniejszego ustępu płatność premii z góry jest dozwolona pod warunkiem poszanowania zasad pomocy państwa, jeżeli system gwarancji jest szczegółowo określony w prawie krajowym państwa członkowskiego i korzysta z kontrgwarancji któregośkolwiek z podmiotów wymienionych w art. 214 ust. 2 lit. a)–d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

W dokumentacji transakcji opisuje się sposób obliczania premie z tytułu ochrony kredytowej oraz ewentualnych kuponów odsetkowych w odniesieniu do każdej daty płatności w okresie trwania sekurytyzacji.

Prawa inwestorów do otrzymania premii z tytułu ochrony kredytowej są egzekwowalne.

4. Przed datą zamknięcia transakcji jednostka inicjująca wyznacza agenta weryfikującego będącego osobą trzecią. W odniesieniu do każdej ekspozycji bazowej, dla której wystosowano zawiadomienie o zdarzeniu kredytowym, Agent weryfikujący będący osobą trzecią weryfikuje co najmniej wszystkie poniższe elementy:

- a) czy zdarzenie kredytowe, o którym mowa w zawiadomieniu o zdarzeniu kredytowym, jest zdarzeniem kredytowym określonym w warunkach umowy dotyczącej ochrony kredytowej;
- b) czy ekspozycja bazowa została włączona do portfela referencyjnego w chwili wystąpienia danego zdarzenia kredytowego;
- c) czy ekspozycja bazowa spełniała kryteria kwalifikowalności w chwili włączenia jej do portfela referencyjnego;
- d) w przypadku gdy ekspozycja bazowa została dodana do sekurytyzacji w wyniku uzupełnienia – czy takie uzupełnienie spełniało właściwe dla niego warunki;
- e) czy ostateczna kwota straty jest zgodna ze stratą wykazaną przez jednostkę inicjującą w jej rachunku zysków i strat;
- f) że w chwili dokonywania końcowej płatności z tytułu ochrony kredytowej, straty w odniesieniu do ekspozycji bazowych zostały prawidłowo przypisane inwestorom.

Agent weryfikujący będący osobą trzecią jest niezależny od jednostki inicjującej i inwestorów oraz, w stosownych przypadkach, od SSPE i musi zaakceptować powierzenie mu roli agenta weryfikującego będącego osobą trzecią przed datą zamknięcia transakcji.

Agent weryfikujący będący osobą trzecią może przeprowadzić weryfikację na podstawie próby, a nie na podstawie każdej indywidualnej ekspozycji bazowej, dla której wnioskuje się o płatność z tytułu ochrony kredytowej. Inwestorzy mogą jednak wnioskować o weryfikację kwalifikowalności konkretnych ekspozycji bazowych, jeżeli nie są zadowoleni z weryfikacji dokonanej na podstawie próby.

▼ M1

Jednostka inicjująca zawiera w dokumentacji transakcji zobowiązanie do dostarczenia agentowi weryfikującemu będącemu osobą trzecią wszystkich informacji niezbędnych do weryfikacji wymogów określonych w akapicie pierwszym.

5. Jednostka inicjująca nie może zakończyć transakcji przed jej planowanym terminem zapadalności z jakiegokolwiek innego powodu niż którekolwiek z poniższych zdarzeń:

- a) niewypłacalność inwestora;
- b) niewypłacenie przez inwestora jakichkolwiek kwot należnych z tytułu umowy dotyczącej ochrony kredytowej lub naruszenie przez niego jakichkolwiek istotnych zobowiązań określonych w dokumentach dotyczących transakcji;
- c) istotne zdarzenia o charakterze regulacyjnym, w tym:
 - (i) istotne zmiany w prawie Unii lub prawie krajowym, istotne zmiany wprowadzone, w stosownych przypadkach, przez właściwe organy w oficjalnie opublikowanych wykładniach tych przepisów lub istotne zmiany w sposobie opodatkowania lub księgowania transakcji, które mają istotny niekorzystny wpływ na efektywność ekonomiczną transakcji, w każdym przypadku w porównaniu z sytuacją przewidywaną w chwili zawierania transakcji, i których nie można było w tym czasie w sposób racjonalny przewidzieć;
 - (ii) stwierdzenie przez właściwy organ, że jednostka inicjująca lub dowolna jednostka z nią powiązana nie jest lub przestała być uprawniona do uznania przeniesienia istotnej części ryzyka kredytowego w związku z sekurytyzacją zgodnie z art. 245 ust. 2 lub 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- d) skorzystanie z prawa opcji wykupu instrumentu w danym momencie (time call), gdy czas mierzony od daty zamknięcia transakcji jest równy lub większy niż średni ważony okres trwania pierwotnego portfela referencyjnego na dzień zamknięcia transakcji;
- e) skorzystanie z prawa opcji odkupu końcowego określonej w art. 242 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- f) w przypadku ochrony kredytowej nieruchomości inwestor nie może już być uznawany za kwalifikowalnego dostawcę ochrony kredytowej zgodnie z wymogami określonymi w ust. 8.

W dokumentacji transakcji określa się, czy którekolwiek z praw dotyczących odkupu, o których mowa w lit. d) i e), uwzględniono w danej transakcji oraz jak te prawa są ustrukturyzowane.

Do celów lit. d), opcji wykupu typu time call nie strukturyzuje się w celu uniknięcia alokowania strat do pozycji poprawiających jakość kredytową w lub innych pozycji posiadanych przez inwestorów ani w jakimkolwiek innym celu mającym zapewnić poprawę jakości kredytowej.

W przypadku wykonania opcji wykupu typu time call, jednostki inicjujące powiadamiają właściwe organy, w jaki sposób spełniono wymóg, o którym mowa w akapicie drugim i trzecim, wraz z uzasadnieniem wykorzystania opcji wykupu typu time call i wiarygodnym sprawozdaniem wykazującym, że powodem wykonania tej opcji nie jest pogorszenie jakości aktywów bazowych.

▼ M1

W przypadku ochrony kredytowej rzeczywistej, po rozwiązaniu umowy dotyczącej ochrony kredytowej, zabezpieczenie zwraca się inwestorom w kolejności uprzywilejowania transz, zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa upadłościowego mającymi zastosowanie do jednostki inicjującej.

6. Inwestorzy nie mogą zakończyć transakcji przed jej planowanym terminem zapadalności z jakiegokolwiek innego powodu niż nieopłacenie premie z tytułu ochrony kredytowej lub inne istotne naruszenie zobowiązań umownych przez jednostkę inicjującą.

7 Jednostka inicjująca może zobowiązać się do zastosowania syntetycznej marży nadwyżkowej, która jest dostępna dla inwestorów jako forma poprawy jakości kredytowej, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- a) kwota syntetycznej marży nadwyżkowej, którą jednostka inicjująca zobowiązuje się zastosować jako forma poprawy jakości kredytowej w każdym okresie płatności, jest określona w dokumentacji transakcji i wyrażona jako stały procent całkowitego pozostającego do spłaty salda portfela na początku danego okresu płatności (stała syntetyczna marża nadwyżkowa);
- b) syntetyczna marża nadwyżkowa, która nie zostanie wykorzystana do pokrycia strat kredytowych powstałych w każdym okresie płatności, jest zwracana jednostce inicjującej;
- c) w przypadku jednostek inicjujących stosujących metodę IRB, o której mowa w art. 143 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, całkowita zadeklarowana kwota na rok nie może być wyższa niż jednoroczne regulacyjne kwoty oczekiwanych strat z tytułu portfela bazowego wszystkich ekspozycji bazowych na ten rok obliczone zgodnie z art. 158 tego rozporządzenia;
- d) w przypadku jednostek inicjujących niestosujących metody IRB, o której mowa w art. 143 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, metoda obliczenia jednorocznej kwoty oczekiwanych strat z tytułu portfela bazowego jest wyraźnie ustalona w dokumentacji transakcji;
- e) warunki ustanowione w niniejszym ustępie są określone w dokumentacji transakcji.

8. Umowa dotycząca ochrony kredytowej musi spełniać jeden z następujących warunków:

- a) gwarancję spełniającą wymogi określone w rozdziale 4 tytuł II część trzecia rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dzięki której ryzyko kredytowe jest przenoszone na jeden z podmiotów wymienionych w art. 214 ust. 2 lit. a)–d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, pod warunkiem że ekspozycje wobec inwestora kwalifikują się do wagi ryzyka równej 0 % zgodnie z rozdziałem 2 tytuł II część trzecia tego rozporządzenia;
- b) gwarancję spełniającą wymogi określone w rozdziale 4 tytuł II część trzecia rozporządzenia (UE) nr 575/2013, która jest objęta kontrgwarancją jednego z podmiotów, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu;
- c) inną formę ochrony kredytowej, niewymienioną w lit. a) i b) niniejszego ustępu, w formie gwarancji, kredytowych instrumentów pochodnych lub obligacji powiązanych z ryzykiem kredytowym, które spełniają wymogi określone w art. 249 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, pod warunkiem że zobowiązania inwestora posiadają zabezpieczenie spełniające wymogi określone w ust. 9 i 10 niniejszego artykułu.

▼ M1

9. W odniesieniu do drugiego rodzaju ochrony kredytowej, o którym mowa w ust. 8 lit. c), spełnione muszą być następujące wymogi:

- a) prawo jednostki inicjującej do wykorzystania zabezpieczenia w celu wypełnienia zobowiązań płatniczych inwestorów w zakresie ochrony kredytowej jest egzekwowalne, a egzekwowalność tego prawa jest zapewniona przez odpowiednie uzgodnienia dotyczące zabezpieczenia;
- b) prawo inwestorów do zwrotu każdego zabezpieczenia, które nie zostało wykorzystane do realizacji płatności z tytułu ochrony kredytowej, jest egzekwowalne w przypadku, gdy dojdzie do odwrócenia sekurytyzacji, lub w przypadku amortyzacji poszczególnych transz;
- c) w przypadku gdy zabezpieczenie inwestuje się w papiery wartościowe, w dokumentacji transakcji określone są kryteria kwalifikowalności i uzgodnienia dotyczące przechowywania takich papierów wartościowych.

W dokumentacji transakcji określa się, czy inwestorzy w dalszym ciągu są narażeni na ryzyko kredytowe jednostki inicjującej.

Jednostka inicjująca uzyskuje opinię od wykwalifikowanego radcy prawnego potwierdzającą, że ochrona kredytowa jest egzekwowalna we wszystkich właściwych jurysdykcjach.

10. Jeżeli zgodnie z ust. 8 lit. c) niniejszego artykułu udzielono ochrony kredytowej w innej formie, wówczas jednostka inicjująca oraz inwestor mają prawo do skorzystania z zabezpieczenia wysokiej jakości w jednej z poniższych form:

- a) zabezpieczenie w postaci dłużnych papierów wartościowych, którym przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %, o których mowa w rozdziale 2 tytuł II część trzecia rozporządzenia (UE) nr 575/2013, spełniających wszystkie poniższe warunki:
 - (i) te dłużne papiery wartościowe mają maksymalny rezydualny termin zapadalności wynoszący trzy miesiące, który nie może być dłuższy niż okres pozostały do kolejnego terminu płatności;
 - (ii) te dłużne papiery wartościowe mogą być wykupione i zamienione na gotówkę w kwocie równej pozostającej kwocie należności w ramach transzy chronionej;
 - (iii) te dłużne papiery wartościowe są przechowywane przez powiernika niezależnego od jednostki inicjującej i inwestorów;
- b) zabezpieczenie w formie środków pieniężnych przechowywanych w instytucji kredytowej będącej osobą trzecią ze stopniem jakości kredytowej równym 3 lub więcej, zgodnie z przyporządkowaniem ustanowionym w art. 136 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, z zastrzeżeniem wyraźnej zgody wyrażonej w ostatecznej dokumentacji transakcji przez inwestora po przeprowadzeniu analizy due diligence zgodnie z art. 5 niniejszego rozporządzenia, w tym oceny wszelkich istotnych ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta, wyłącznie jednostka inicjująca może skorzystać z zabezpieczenia wysokiej jakości w formie środków pieniężnych zdeponowanych u jednostki inicjującej lub jednego z jej podmiotów powiązanych kwalifikujących się co najmniej do stopnia jakości kredytowej wynoszącego 2 zgodnie z przyporządkowaniem określonym w art. 136 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

▼ M1

Właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 29 ust. 5 mogą, po konsultacji z EUNB, zezwolić na zabezpieczenie w formie środków pieniężnych zdeponowanych u jednostki inicjującej lub jednego z jej podmiotów powiązanych, kwalifikujących się do stopnia jakości kredytowej wynoszącego 3, pod warunkiem że można udokumentować trudności rynkowe, obiektywne przeszkody związane ze stopniem jakości kredytowej przypisanym państwu członkowskiemu danej instytucji lub znaczące potencjalne problemy z koncentracją w danym państwie członkowskim ze względu na zastosowanie wymogu minimalnego stopnia jakości kredytowej wynoszącego 2, o którym mowa w akapicie drugim.

Jeżeli instytucja kredytowa będąca osobą trzecią lub jednostka inicjująca lub jeden z jej podmiotów powiązanych przestaje kwalifikować się do minimalnego stopnia jakości kredytowej, zabezpieczenie przekazuje się w terminie dziewięciu miesięcy zewnętrznej instytucji kredytowej, która posiada stopień jakości kredytowej wynoszący lub przekraczający 3, lub inwestuje się je w papiery wartościowe spełniające kryteria określone w akapicie pierwszym lit. a).

Wymogi określone w niniejszym ustępie uznaje się za spełnione w przypadku inwestycji w obligacje powiązane z ryzykiem kredytowym emitowane przez jednostkę inicjującą, zgodnie z art. 218 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

EUNB monitoruje stosowanie praktyk w zakresie zabezpieczenia określonych w niniejszym artykule, zwracając szczególną uwagę na ryzyko kredytowe kontrahenta i inne ryzyka gospodarcze i finansowe ponoszone przez inwestorów w wyniku takich praktyk w zakresie zabezpieczenia.

EUNB przedstawia Komisji sprawozdanie ze swoich ustaleń do dnia 10 kwietnia 2023 r.

Do dnia 10 października 2023 r. Komisja, na podstawie tego sprawozdania EUNB, przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego artykułu, ze szczególnym uwzględnieniem ryzyka nadmiernego narastania ryzyka kredytowego kontrahenta w systemie finansowym, wraz z wnioskiem ustawodawczym dotyczącym, w stosownych przypadkach, zmiany niniejszego artykułu.;

▼ B*SEKCJA 3***Zgłoszenie STS***Artykuł 27***Wymogi dotyczące zgłoszenia STS****▼ M1**

1. Jednostki inicjujące i jednostki sponsorujące wspólnie zgłaszają ESMA – za pomocą szablonu, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu – sytuację, w której sekurytyzacja spełnia wymogi art. 19–22, art. 23–26 lub art. 26a–26e (»zgłoszenie STS«). W przypadku programu ABCP tylko jednostka sponsorująca odpowiada za zgłoszenie o programie oraz o transakcjach ABCP w ramach tego programu, spełniających wymogi art. 24. W przypadku sekurytyzacji syntetycznej tylko jednostka inicjująca odpowiada za zgłoszenie.

Zgłoszenie STS obejmuje wyjaśnienie przedstawione przez jednostkę inicjującą i jednostkę sponsorującą dotyczące sposobu spełnienia kryteriów STS określonych w art. 20–22, art. 24–26 lub art. 26b–26e.

▼B

ESMA publikuje zgłoszenie STS na swojej urzędowej stronie internetowej zgodnie z ust. 5. Jednostki inicjujące i jednostki sponsorujące sekurytyzacji informują swoje właściwe organy o zgłoszeniu STS oraz wyznaczają spośród siebie jedną jednostkę, która będzie pierwszym punktem kontaktowym dla inwestorów i właściwych organów.

2. ►**M1** Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE mogą korzystać z usług osoby trzeciej upoważnionej zgodnie z art. 28 do oceny zgodności sekurytyzacji z art. 19–22, art. 23–26 lub art. 26a–26e. ◀ Jednakże korzystanie z takich usług w żadnych okolicznościach nie może wpływać na odpowiedzialność jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej lub SSPE w zakresie ich obowiązków prawnych wynikających z niniejszego rozporządzenia. Korzystanie z takich usług nie może wpływać na obowiązki nałożone na inwestorów instytucjonalnych zgodnie z art. 5.

►**M1** W przypadku gdy jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE korzystają z usług osoby trzeciej upoważnionej na mocy art. 28 do oceny zgodności danej sekurytyzacji z art. 19–22, art. 23–26 lub art. 26a–26e, zgłoszenie STS obejmuje oświadczenie stwierdzające, że zgodność z kryteriami STS została potwierdzona przez tę upoważnioną osobę trzecią. ◀ Zgłoszenie zawiera imię i nazwisko lub nazwę upoważnionej osoby trzeciej, jej miejsce prowadzenia działalności oraz nazwę właściwego organu, który ją upoważnił.

3. W przypadku gdy jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca nie są instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną zdefiniowanymi w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z siedzibą w Unii, zgłoszeniu na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu towarzyszą następujące elementy:

- a) potwierdzenie jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy, że udzielanie przez nich kredytów odbywa się na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procesów zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, jak również że posiadają oni skuteczne systemy w celu stosowania tych procesów zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia; oraz
- b) oświadczenie jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy co do tego, czy udzielanie kredytów, o którym mowa w lit. a), podlega nadzorowi.

▼M1

4. Jeżeli sekurytyzacja przestała spełniać wymogi ustanowione w art. 19–22, art. 23–26 lub art. 26a–26e, jednostka inicjująca i w stosownych przypadkach jednostka sponsorująca natychmiast zgłaszają to ESMA oraz informują swoje właściwe organy.

▼B

5. ►**M1** ESMA prowadzi na swojej urzędowej stronie internetowej wykaz wszystkich sekurytyzacji, w odniesieniu do których jednostki inicjujące i jednostki sponsorujące zgłosiły mu, że sekurytyzacje te spełniają wymogi ustanowione w art. 19–22, art. 23–26 lub art. 26a–26e. ◀ ESMA natychmiast dodaje każdą sekurytyzację zgłoszoną w ten sposób do tego wykazu oraz aktualizuje ten wykaz, gdy konkretne sekurytyzacje nie są już uznawane za sekurytyzacje STS w wyniku decyzji właściwych organów lub zgłoszenia jednostki inicjującej lub jednostki sponsorującej. W przypadku gdy właściwy organ nałożył sankcje administracyjne zgodnie z art. 32, natychmiast zgłasza ten fakt do ESMA. ESMA natychmiast zaznacza w wykazie, że w odniesieniu do danej sekurytyzacji właściwy organ nałożył sankcje administracyjne.

▼ B

6. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, jakie jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE muszą dostarczyć, aby wypełnić obowiązki, o których mowa w ust. 1.

▼ M1

ESMA przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 10 października 2021 r.

▼ B

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego rozporządzenia, ESMA – w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA – opracuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia szablonów, które mają być stosowane na potrzeby przekazywania informacji, o których mowa w ust. 6.

▼ M1

ESMA przedłoży Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 10 października 2021 r.

▼ B

Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 28***Weryfikacja zgodności STS przez osobę trzecią**

1. ► **M1** Osoba trzecia, o której mowa w art. 27 ust. 2, jest upoważniona przez właściwy organ do oceny zgodności sekurytyzacji z kryteriami STS określonymi w art. 19–22, art. 23–26 lub art. 26a–26e. ◀ Właściwy organ udziela upoważnienia, jeżeli spełnione są poniższe warunki:

- a) osoba trzecia pobiera wyłącznie niedyskryminacyjne i oparte na kosztach opłaty od jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących lub SSPE uczestniczących w sekurytyzacjach, które są przedmiotem oceny osoby trzeciej, bez różnicowania opłat w zależności od wyników swojej oceny lub w powiązaniu z tymi wynikami;
- b) osoba trzecia nie jest ani podmiotem objętym regulacją zdefiniowaną w art. 2 pkt 4 dyrektywy 2002/87/WE, ani agencją ratingową zdefiniowaną w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, a wyniki innych rodzajów działalności danej osoby trzeciej nie narażają na szwank niezależności ani uczciwości jej oceny;
- c) osoba trzecia nie świadczy w jakiegokolwiek postaci usług doradczych, usług z zakresu audytu lub równoważnych usług na rzecz jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej ani SSPE uczestniczących w sekurytyzacjach, które są przedmiotem oceny osoby trzeciej;
- d) członkowie organu zarządzającego osoby trzeciej mają kwalifikacje zawodowe, wiedzę i doświadczenie odpowiednie do zadania wykonywanego przez osobę trzecią, są osobami uczciwymi i cieszącymi się nieposzlakowaną opinią;

▼ B

- e) niezależni dyrektorzy stanowią co najmniej jedną trzecią składu organu zarządzającego osoby trzeciej, przy czym są to nie mniej niż dwie osoby;

- f) osoba trzecia podejmuje wszelkie kroki niezbędne do zapewnienia, aby na weryfikację zgodności STS nie miały wpływu jakiegokolwiek istniejące lub potencjalne konflikty interesów lub relacje biznesowe, w których uczestniczy dana osoba trzecia, jej współpracownicy lub członkowie, kierownictwo, pracownicy lub jakiegokolwiek inne osoby fizyczne, z których usług korzysta osoba trzecia lub których usługi kontroluje. W tym celu osoba trzecia ustanawia, utrzymuje, egzekwuje i dokumentuje skuteczny system kontroli wewnętrznej regulujący realizację strategii i procedur mających na celu identyfikowanie potencjalnych konfliktów interesów oraz zapobieganie im. Zidentyfikowane potencjalne lub istniejące konflikty interesów są bezzwłocznie eliminowane lub minimalizowane oraz ujawniane. Osoba trzecia ustanawia, utrzymuje, egzekwuje i dokumentuje adekwatne procedury i procesy w celu zapewnienia niezależności oceny zgodności STS. Osoba trzecia okresowo monitoruje te strategie i procedury oraz dokonuje ich przeglądu, aby dokonać oceny ich skuteczności oraz ocenić konieczność ich aktualizacji; oraz

- g) osoba trzecia może wykazać, że ma właściwe operacyjne środki ochronne i wewnętrzne procesy, które umożliwiają jej ocenę zgodności STS.

Właściwy organ cofa upoważnienie, gdy uzna, że osoba trzecia w sposób istotny nie spełnia warunków określonych w akapicie pierwszym.

2. Osoba trzecia upoważniona zgodnie z ust. 1 bezzwłocznie powiadamia swój właściwy organ o wszelkich istotnych zmianach w informacjach przekazanych na podstawie tego ustępu lub o wszelkich innych zmianach, co do których można by racjonalnie przyjąć, że wpływają one na ocenę przeprowadzaną przez ten właściwy organ.

3. Właściwy organ może pobierać od osoby trzeciej, o której mowa w ust. 1, oparte na kosztach opłaty, aby pokryć niezbędne wydatki związane z oceną wniosków o upoważnienie oraz z późniejszym monitorowaniem spełnienia warunków określonych w ust. 1.

4. ESMA opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających informacje, jakie należy przekazywać właściwym organom we wniosku o upoważnienie osoby trzeciej zgodnie z ust. 1.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 lipca 2018 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ 5

NADZÓR

*Artykuł 29***Wyznaczenie właściwych organów**

1. Wypełnianie obowiązków określonych w art. 5 niniejszego rozporządzenia jest nadzorowane przez następujące właściwe organy zgodnie z uprawnieniami przyznanymi na mocy odpowiednich aktów prawnych:

- a) w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 13 pkt 10 dyrektywy 2009/138/WE;
- b) w przypadku zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 44 dyrektywy 2011/61/UE;
- c) w przypadku UCITS i spółek zarządzających UCITS – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 97 dyrektywy 2009/65/WE;
- d) w przypadku instytucji pracowniczych programów emerytalnych – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 6 lit. g) dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- e) w przypadku instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 4 dyrektywy 2013/36/UE, w tym EBC w odniesieniu do szczególnych zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

2. Właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami sponsorującymi zgodnie z art. 4 dyrektywy 2013/36/UE, w tym EBC w odniesieniu do szczególnych zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, nadzorują wypełnianie przez jednostki sponsorujące obowiązków określonych w art. 6, 7, 8 i 9 niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku gdy jednostki inicjujące, pierwotni kredytodawcy oraz SSPE są podmiotami nadzorowanymi zgodnie z dyrektywami 2003/41/WE, 2009/138/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013, odpowiednie właściwe organy wyznaczone zgodnie z tymi aktami, w tym EBC w odniesieniu do szczególnych zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, nadzorują wypełnianie obowiązków określonych w art. 6, 7, 8 i 9 niniejszego rozporządzenia.

4. W przypadku jednostek inicjujących, pierwotnych kredytodawców oraz SSPE z siedzibą w Unii i nieobjętych unijnymi aktami ustawodawczymi, o których mowa w ust. 3, państwa członkowskie wyznaczają jeden lub większą liczbę właściwych organów do celów nadzorowania wypełniania obowiązków określonych w art. 6, 7, 8 i 9. Państwa członkowskie informują Komisję i ESMA o wyznaczeniu właściwych organów na podstawie niniejszego ustępu do dnia 1 stycznia 2019 r. Obowiązek ten nie ma zastosowania w odniesieniu do tych podmiotów, które jedynie sprzedają ekspozycje w ramach programu ABCP lub innej transakcji sekurytyzacyjnej, lub programu sekurytyzacyjnego oraz nie inicjują aktywnie ekspozycji, mając za główny cel regularne ich sekurytyzowanie.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10).

▼ B

5. Państwa członkowskie wyznaczają jeden lub większą liczbę właściwych organów w celu nadzorowania przestrzegania przepisów art. 18–27 przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące oraz SSPE oraz przepisów art. 28 przez osoby trzecie. ► **M1** Państwa członkowskie informują Komisję i ESMA o wyznaczeniu właściwych organów na podstawie niniejszego ustępu do dnia 10 października 2021 r. Do momentu wyznaczenia właściwego organu nadzorującego przestrzeganie wymogów ustanowionych w art. 26a–26e, właściwy organ, wyznaczony do nadzorowania przestrzegania wymogów ustanowionych w art. 18–27, mających zastosowanie na dzień 8 kwietnia 2021 r., nadzoruje również przestrzeganie wymogów ustanowionych w art. 26a–26e. ◀

6. Ust. 5 niniejszego artykułu nie ma zastosowania w odniesieniu do tych podmiotów, które jedynie sprzedają ekspozycje w ramach programu ABCP lub innej transakcji sekurytyzacyjnej, lub programu sekurytyzacyjnego oraz nie inicjują aktywnie ekspozycji, mając za główny cel regularne ich sekurytyzowanie. W takim przypadku jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca weryfikują, czy podmioty te wypełniają stosowne obowiązki określone w art. 18–27.

7. ESMA zapewnia spójne stosowanie i egzekwowanie obowiązków określonych w art. 18–27 niniejszego rozporządzenia zgodnie z zadaniami i uprawnieniami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010. ESMA monitoruje unijny rynek sekurytyzacji zgodnie z art. 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014⁽¹⁾ oraz stosuje, w stosownych przypadkach, swoje uprawnienia do tymczasowej interwencji zgodnie z art. 40 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

8. ESMA publikuje i regularnie aktualizuje na swojej urzędowej stronie internetowej wykaz właściwych organów, o których mowa w niniejszym artykule.

*Artykuł 30***Uprawnienia właściwych organów**

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby właściwy organ, wyznaczony zgodnie z art. 29 ust. 1–5, posiadał uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe oraz uprawnienia do nakładania sankcji niezbędne do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwy organ regularnie dokonuje przeglądu zasad, procesów i mechanizmów wdrażanych przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące, SSPE oraz pierwotnych kredytodawców w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Przegląd, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje:

▼ M1

- a) procesy i mechanizmy służące prawidłowemu bieżącemu pomiarowi i zatrzymaniu istotnego udziału gospodarczego netto zgodnie z art. 6 ust. 1 oraz gromadzeniu i terminowemu ujawnianiu wszystkich informacji udostępnianych zgodnie z art. 7;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

▼ M1

- aa) w odniesieniu do ekspozycji, które nie stanowią części sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych:
- (i) kryteria przyznawania kredytu stosowane do ekspozycji obsługiwanych zgodnie z art. 9;
 - (ii) należyte standardy wyboru i wyceny stosowane do ekspozycji bazowych będących ekspozycjami nieobsługiwanymi, o których mowa w art. 9 ust. 1 akapit drugi;

▼ B

- b) w odniesieniu do sekurytyzacji STS, które nie są sekurytyzacjami w ramach programu ABCP – procesy i mechanizmy służące zapewnieniu przestrzegania przepisów art. 20 ust. 7–12, art. 21 ust. 7 i art. 22;
- c) w odniesieniu do sekurytyzacji STS, które są sekurytyzacjami w ramach programu ABCP – procesy i mechanizmy służące zapewnieniu, w odniesieniu do transakcji ABCP, przestrzegania przepisów art. 24, a w odniesieniu do programów ABCP – art. 26 ust. 7 i 8;

▼ M1

- d) w odniesieniu do sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych – procesy i mechanizmy zapewniające zgodność z art. 9 ust. 1 zapobiegające nadużywaniu odstępstwa przewidzianego w art. 9 ust. 1 akapit drugi; oraz
- e) w odniesieniu do sekurytyzacji bilansowych STS – procesy i mechanizmy zapewniające zgodność z art. 26b–26e.

▼ B

3. Właściwe organy wymagają, aby ryzyka z tytułu transakcji sekurytyzacyjnych, w tym ryzyka utraty reputacji, były oceniane i uwzględniane za pomocą odpowiednich polityk i procedur jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących, SSPE oraz pierwotnych kredytodawców.

4. Właściwy organ monitoruje, stosownie do sytuacji, szczególnie wpływ, jaki udział w rynku sekurytyzacji wywiera na stabilność instytucji finansowej, która działa jako pierwotny kredytodawca, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub inwestor, w ramach nadzoru ostrożnościowego prowadzonego przez ten organ w obszarze sekurytyzacji, z uwzględnieniem – bez uszczerbku dla surowszych uregulowań sektorowych – następujących elementów:

- a) wielkości buforów kapitałowych;
- b) wielkości buforów płynnościowych; oraz
- c) ryzyka płynności dla inwestorów wynikającego z niedopasowania terminów zapadalności między ich finansowaniem a inwestycjami.

W przypadkach gdy właściwy organ wykryje istotne ryzyko dla stabilności finansowej instytucji finansowej lub systemu finansowego jako całości, niezależnie od jego obowiązków wynikających z art. 36, podejmuje działania służące ograniczeniu tych ryzyk, informuje o swych ustaleniach wyznaczony organ właściwy dla instrumentów makroostrożnościowych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz ERRS.

▼ B

5. Właściwy organ monitoruje wszelkie przypadki możliwego obchodzenia obowiązków określonych w art. 6 ust. 2 zapewnia stosowanie sankcji zgodnie z art. 32 i 33.

▼ M1*Artykuł 31***Nadzór makroostrożnościowy nad rynkiem sekurytyzacji**

1. W granicach swojego mandatu ERRS jest odpowiedzialna za nadzór makroostrożnościowy nad unijnym rynkiem sekurytyzacji.

2. Aby przyczynić się do zapobiegania systemowym ryzykom dla stabilności finansowej w Unii, które wynikają ze zmian w ramach systemu finansowego, lub przyczynić się do ograniczania tych ryzyk, z uwzględnieniem zmian o charakterze makroekonomicznym, tak aby unikać okresów powszechnie występującej trudnej sytuacji finansowej, ERRS stale monitoruje rozwój sytuacji na rynkach sekurytyzacji. W przypadku gdy ERRS uzna to za konieczne i co najmniej co trzy lata, ERRS – we współpracy z EUNB – publikuje sprawozdanie na temat wpływu rynku sekurytyzacji na stabilność finansową, w celu zwrócenia uwagi na ryzyka dla stabilności finansowej.

3. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu i sprawozdania, o którym mowa w art. 44, ERRS, w ścisłej współpracy z Europejskimi Urzędami Nadzoru, opublikuje do dnia 31 grudnia 2022 r. sprawozdanie oceniające skutki wprowadzenia sekurytyzacji bilansowych STS dla stabilności finansowej oraz wszelkie potencjalne rodzaje ryzyka systemowego, takie jak na przykład ryzyko wynikające z koncentracji i wzajemnych powiązań między niepublicznymi sprzedawcami ochrony kredytowej.

W sprawozdaniu ERRS, o którym mowa w akapicie pierwszym zostaną uwzględnione szczególne cechy sekurytyzacji syntetycznej, a mianowicie jej typowy indywidualny i prywatny charakter na rynkach finansowych, oraz zostanie w nim przeanalizowane, czy zasady traktowania sekurytyzacji bilansowej STS sprzyjają ogólnej redukcji ryzyka w systemie finansowym i lepszemu finansowaniu gospodarki realnej.

Przygotowując sprawozdanie, ERRS korzysta z różnych odpowiednich źródeł danych, takich jak:

- a) dane gromadzone przez właściwe organy zgodnie z art. 7 ust. 1;
- b) wyniki przeglądów przeprowadzonych przez właściwe organy zgodnie z art. 30 ust. 2; oraz
- c) dane przechowywane w repozytoriach sekurytyzacji zgodnie z art. 10.

4. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 ERRS wydaje ostrzeżenia oraz, w stosownych przypadkach, zalecenia dotyczące działań naprawczych w odpowiedzi na ryzyka, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, w tym dotyczące zasadności zmiany poziomów zatrzymania ryzyka lub innych środków makroostrożnościowych.

W terminie trzech miesięcy od dnia przekazania zalecenia, jego adresat, zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010, przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i ERRS informacje na temat działań podjętych przez adresata w odpowiedzi na to zalecenie oraz przedstawia odpowiednie uzasadnienie w przypadku każdego niepodjęcia działań.

▼ B*Artykuł 32***Sankcje administracyjne i środki naprawcze**

1. Bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do wprowadzania i nakładania sankcji karnych na podstawie art. 34, państwa członkowskie ustanawiają przepisy określające stosowne sankcje administracyjne, w przypadku zaniedbania lub umyślnego naruszenia, oraz środki naprawcze, mające zastosowanie co najmniej w sytuacjach, gdy:

- a) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca nie spełnili wymogów określonych w art. 6;
- b) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE nie spełniły wymogów określonych w art. 7;
- c) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca nie spełnili kryteriów określonych w art. 9;
- d) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE nie spełniły wymogów określonych w art. 18;

▼ M1

e) sekurytyzacja jest oznaczona jako sekurytyzacja STS, a jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE tej sekurytyzacji nie spełniły wymogów określonych w art. 19–22, art. 23–26 lub art. 26a–26e;

▼ B

- f) jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca dokonują wprowadzającego w błąd zgłoszenia na podstawie art. 27 ust. 1;
- g) jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca nie spełniły wymogów określonych w art. 27 ust. 4; lub
- h) osoba trzecia upoważniona na podstawie art. 28 nie powiadomiła o istotnych zmianach w informacjach przekazanych zgodnie z art. 28 ust. 1 lub o jakichkolwiek innych zmianach, co do których można by racjonalnie przyjąć, że wpływają na ocenę przeprowadzaną przez jej właściwy organ.

Państwa członkowskie zapewniają także skuteczne wdrażanie sankcji administracyjnych lub środków naprawczych.

Te sankcje i środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa członkowskie powierzają właściwym organom uprawnienia do stosowania co najmniej następujących sankcji i środków w przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 1:

- a) publiczne oświadczenie, w którym wskazuje się tożsamość osoby fizycznej lub prawnej oraz charakter naruszenia zgodnie z art. 37;
- b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania danego postępowania oraz do powstrzymania się od ponownego podejmowania tego postępowania;
- c) tymczasowy zakaz wobec każdego członka organu zarządzającego jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej lub SSPE lub każdej innej osoby fizycznej, które uznano za odpowiedzialne za naruszenie, uniemożliwiający sprawowanie przez nie funkcji zarządzających w takich przedsiębiorstwach;

▼ M1

- d) w przypadku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. e) lub f) niniejszego artykułu – tymczasowy zakaz wobec jednostki inicjującej i jednostki sponsorującej uniemożliwiający im zgłaszanie na podstawie art. 27 ust. 1, że sekurytyzacja spełnia wymogi określone w art. 19–22, art. 23–26 lub art. 26a–26e.

▼ B

- e) w przypadku osoby fizycznej – maksymalne administracyjne sankcje pieniężne w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub, w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 17 stycznia 2018 r.;
- f) w przypadku osoby prawnej – maksymalne administracyjne sankcje pieniężne w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub, w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 17 stycznia 2018 r. lub do 10 % całkowitego rocznego obrotu netto danej osoby prawnej, ustalonego na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający; w przypadku gdy dana osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która musi sporządzić skonsolidowane sprawozdanie finansowe zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE⁽¹⁾, stosowny całkowity roczny obrót netto oznacza całkowity roczny obrót netto lub analogiczny rodzaj dochodu zgodnie z odpowiednimi aktami ustawodawczymi z zakresu rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla;
- g) maksymalne administracyjne sankcje pieniężne w wysokości równej co najmniej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty takich korzyści, nawet jeśli kwota ta przekracza kwoty maksymalne określone w lit. e) i f);

▼ M1

- h) w przypadku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. h) niniejszego artykułu – tymczasowe cofnięcie upoważnienia, o którym mowa w art. 28, osobie trzeciej upoważnionej do oceny zgodności sekurytyzacji z art. 19–22, art. 23–26 lub art. 26a–26e.

▼ B

3. W przypadku gdy przepisy, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do osób prawnych, państwa członkowskie powierzają właściwym organom uprawnienie do stosowania sankcji administracyjnych i środków naprawczych określonych w ust. 2, z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w prawie krajowym, wobec członków organu zarządzającego oraz innych osób fizycznych, które w świetle prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za naruszenie.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda decyzja nakładająca sankcje administracyjne lub środki naprawcze określone w ust. 2 była właściwie uzasadniona i podlegała prawu do odwołania.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

*Artykuł 33***Wykonywanie uprawnień do nakładania sankcji administracyjnych i środków naprawczych**

1. Właściwe organy wykonują uprawnienia do nakładania sankcji administracyjnych i środków naprawczych, o których mowa w art. 32, zgodnie ze swoimi krajowymi ramami prawnymi, stosownie do sytuacji:

- a) bezpośrednio;
- b) we współpracy z innymi organami;
- c) w drodze przekazania uprawnień innym organom, zachowując odpowiedzialność za wykonanie tych zadań;
- d) zwracając się do właściwych organów sądowych.

2. Ustalając rodzaj i poziom sankcji administracyjnej lub środka naprawczego nakładanych na mocy art. 32, właściwe organy biorą pod uwagę zakres, w jakim dane naruszenie ma charakter umyślny lub jest wynikiem zaniedbania, oraz wszystkie inne stosowne okoliczności, w tym również, w stosownych przypadkach:

- a) istotność, wagę i czas trwania naruszenia;
- b) stopień odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie;
- c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej;
- d) skalę zysków uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można takie zyski lub straty ustalić;
- e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;
- f) zakres współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z właściwym organem, bez uszczerbku dla potrzeby zapewnienia rekompensaty zysków uzyskanych lub strat unikniętych przez tę osobę;
- g) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.

*Artykuł 34***Sankcje karne**

1. Państwa członkowskie mogą zdecydować o nieustanowieniu przepisów dotyczących sankcji administracyjnych lub środków naprawczych w odniesieniu do naruszeń, które podlegają sankcjom karnym na podstawie ich prawa krajowego.

2. W przypadku gdy państwa członkowskie postanowiły, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, ustanowić sankcje karne za naruszenie, o którym mowa w art. 32 ust. 1, zapewniają one wprowadzenie odpowiednich środków, tak aby właściwe organy miały wszystkie niezbędne uprawnienia do współpracy z organami sądowymi, organami ścigania lub organami wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w ramach ich jurysdykcji w celu otrzymywania szczegółowych informacji dotyczących postępowań przygotowawczych lub sądowych w sprawach karnych, wszczętych w przypadku naruszeń, o których mowa w art. 32 ust. 1, oraz przekazywania tych samych informacji innym właściwym organom, a także ESMA, EUNB i EIOPA w celu wypełnienia ich obowiązku współpracy do celów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35

Obowiązki dotyczące powiadamiania

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, ESMA, EUNB oraz EIOPA o przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wykonujących przepisy niniejszego rozdziału, w tym o wszelkich odpowiednich przepisach prawa karnego, do dnia 18 stycznia 2019 r. Państwa członkowskie bez zbędnej zwłoki powiadamiają Komisję, ESMA, EUNB oraz EIOPA o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

Artykuł 36

Współpraca między właściwymi organami a Europejskimi Urzędami Nadzoru

1. Właściwe organy, o których mowa w art. 29, oraz ESMA, EUNB oraz EIOPA ściśle współpracują ze sobą i wymieniają się informacjami na potrzeby wykonywania swoich obowiązków zgodnie z art. 30–34.

2. Właściwe organy ściśle koordynują swój nadzór w celu wskazywania naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz stosowania wobec nich środków naprawczych, a także w celu opracowywania i promowania najlepszych praktyk, ułatwiania współpracy, promowania spójnej interpretacji i zapewniania ocen przekrojowych dotyczących odnośnych jurysdykcji w przypadku jakichkolwiek sporów.

3. W ramach Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru ustanawia się specjalny komitet ds. sekurytyzacji, w ramach którego właściwe organy ściśle współpracują w celu realizacji swoich obowiązków wynikających z art. 30–34.

4. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że doszło do naruszenia jednego lub większej liczby wymogów określonych w art. 6–27, lub ma powody, by tak uważać, w wystarczająco szczegółowy sposób informuje o swoich ustaleniach właściwy organ podmiotu lub podmiotów podejrzewanych o takie naruszenie. Zainteresowane właściwe organy ściśle koordynują swój nadzór w celu zapewnienia spójnych decyzji.

5. W przypadku gdy naruszenie, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, dotyczy w szczególności nieprawidłowego lub wprowadzającego w błąd zgłoszenia na podstawie art. 27 ust. 1, właściwy organ stwierdzający to naruszenie bezzwłocznie powiadamia o swoich ustaleniach właściwy organ jednostki wyznaczonej jako pierwszy punkt kontaktowy na podstawie art. 27 ust. 1. Właściwy organ jednostki wyznaczonej jako pierwszy punkt kontaktowy na podstawie art. 27 ust. 1 informuje z kolei ESMA, EUNB i EIOPA oraz stosuje procedurę określoną w ust. 6 niniejszego artykułu.

6. Po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 4, właściwy organ podmiotu podejrzewanego o naruszenie podejmuje w ciągu 15 dni roboczych wszelkie działania niezbędne do rozwiązania problemu stwierdzonego naruszenia oraz powiadamia o tym pozostałe zaangażowane właściwe organy, w szczególności organy jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej i SSPE oraz właściwe organy posiadacza pozycji sekurytyzacyjnej, o ile są one znane. Jeżeli właściwy organ nie zgadza się z innym właściwym organem co do procedury lub przedmiotu działania lub braku działania, bez zbędnej zwłoki powiadamia o takim sporze wszystkie pozostałe zaangażowane właściwe organy. Jeżeli taki spór nie zostanie rozstrzygnięty w ciągu trzech miesięcy od dnia powiadomienia wszystkich zaangażowanych właściwych organów, sprawę przekazuje się do ESMA zgodnie z art. 19 oraz, w stosownych przypadkach, art. 20 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Okres postępowania pojednawczego, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, wynosi jeden miesiąc.

▼B

W przypadku gdy zainteresowane właściwe organy nie osiągną porozumienia na etapie postępowania pojednawczego, o którym mowa w akapicie pierwszym, ESMA podejmuje decyzję, o której mowa w art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, w terminie jednego miesiąca. W trakcie procedury określonej w niniejszym artykule, sekurytyzacja znajdująca się w wykazie prowadzonym przez ESMA na podstawie art. 27 niniejszego rozporządzenia w dalszym ciągu jest uznawana za STS na podstawie rozdziału 4 niniejszego rozporządzenia i pozostaje w takim wykazie.

W przypadku gdy zainteresowane właściwe organy uzgodnią, że dane naruszenie związane jest z brakiem przestrzegania art. 18 w dobrej wierze, mogą podjąć decyzję o przyznaniu jednostce inicjującej, jednostce sponsorującej oraz SSPE terminu nieprzekraczającego trzech miesięcy na zastosowanie środków naprawczych względem stwierdzonego naruszenia, począwszy od dnia, w którym jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE zostały poinformowane o naruszeniu przez właściwy organ. W tym okresie sekurytyzacja znajdująca się w wykazie prowadzonym przez ESMA na podstawie art. 27 w dalszym ciągu jest uznawana za STS na podstawie rozdziału 4 i pozostaje w takim wykazie.

W przypadku gdy jeden lub większa liczba zaangażowanych właściwych organów jest zdania, że wobec naruszenia nie zastosowano odpowiednich środków naprawczych w okresie określonym w akapicie trzecim, zastosowanie ma akapit pierwszy.

7. Trzy lata od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, ESMA przeprowadzi wzajemną ocenę zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 dotyczącą wdrożenia kryteriów określonych w art. 19–26 niniejszego rozporządzenia.

8. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ogólnego obowiązku współpracy oraz informacji, które mają być wymieniane na podstawie ust. 1, oraz obowiązków w zakresie powiadamiania zgodnie z ust. 4 i 5.

ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 stycznia 2019 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 37***Publikacja informacji o sankcjach administracyjnych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy bez zbędnej zwłoki publikowały na swych urzędowych stronach internetowych co najmniej każdą decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej, od której nie przysługuje odwołanie i która jest nakładana w związku z naruszeniem art. 6, 7, 9 lub art. 27 ust. 1, po poinformowaniu osoby, na którą nałożono sankcję, o takiej decyzji.

2. Publikacja, o której mowa w ust. 1, zawiera informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych, a także informacje o nałożonych sankcjach.

▼B

3. W przypadku gdy, na podstawie indywidualnej oceny każdego przypadku, właściwy organ uzna, że opublikowanie tożsamości w przypadku osób prawnych lub tożsamości i danych osobowych w przypadku osób fizycznych byłoby niewspółmierne lub że taka publikacja zagroziłaby stabilności rynków finansowych lub trwającemu postępowaniu przygotowawczemu lub gdy opublikowanie tych informacji wyrządziłoby, na ile można to ustalić, niewspółmierną szkodę danej osobie, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy:

a) odroczyły publikację decyzji o nałożeniu sankcji administracyjnej do momentu, kiedy przyczyny nieopublikowania przestaną być aktualne;

b) opublikowały decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej w formie anonimowej, zgodnie z prawem krajowym; albo

c) w ogóle nie publikowały decyzji o nałożeniu sankcji administracyjnej, jeżeli warianty określone w lit. a) i b) uznaje się za niewystarczające w celu zapewnienia, aby:

(i) stabilność rynków finansowych nie była zagrożona; lub

(ii) proporcjonalność publikacji takich decyzji w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za drugorzędny.

4. W przypadku podjęcia decyzji o opublikowaniu informacji o sankcji w formie anonimowej, opublikowanie stosownych danych może zostać odroczone. W przypadku gdy właściwy organ publikuje decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej, od której przysługuje odwołanie do odpowiedniego organu sądowego, właściwe organy również niezwłocznie publikują na swoich urzędowych stronach internetowych tego rodzaju informacje oraz wszelkie późniejsze informacje o wyniku takiego odwołania. Publikuje się również wszelkie orzeczenia sądowe unieważniające decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej.

5. Właściwe organy zapewniają, aby wszelkie opublikowane informacje, o których mowa w ust. 1–4, pozostawały na ich urzędowej stronie internetowej przez co najmniej pięć lat po opublikowaniu. Dane osobowe zawarte w publikacji pozostają na urzędowej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres, który jest niezbędny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych.

6. Właściwe organy informują ESMA o wszystkich nałożonych sankcjach administracyjnych, w tym, w stosownych przypadkach, o wszelkich związanych z nimi odwołaniach oraz o ich wyniku.

7. ESMA prowadzi centralną bazę danych o zgłoszonych mu sankcjach administracyjnych. Do bazy tej dostęp mają wyłącznie ESMA, EUNB i EIOPA oraz właściwe organy i jest ona aktualizowana na podstawie informacji przekazywanych przez właściwe organy zgodnie z ust. 6.

ROZDZIAŁ 6

ZMIANY

*Artykuł 38***Zmiany w dyrektywie 2009/65/WE**

Art. 50a dyrektywy 2009/65/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 50a

W przypadku gdy spółki zarządzające UCITS lub wewnętrznie zarządzane UCITS posiadają ekspozycję z tytułu sekurytyzacji, która nie spełnia już wymogów określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady(UE) 2017/2402 (*), w stosownych przypadkach działają one i podejmują działania naprawcze, w najlepiej pojętym interesie inwestorów w stosowne UCITS.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).”;

*Artykuł 39***Zmiany w dyrektywie 2009/138/WE**

W dyrektywie 2009/138/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 135 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 301a niniejszej dyrektywy uzupełniające niniejszą dyrektywę poprzez szczegółowe określenie okoliczności, w jakich można ustanowić proporcjonalny dodatkowy narzut kapitałowy w przypadku naruszenia wymogów określonych w art. 5 lub 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 (*), bez uszczerbku dla art. 101 ust. 3 niniejszej dyrektywy.

3. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji w odniesieniu do ust. 2 niniejszego artykułu, EIOPA, z zastrzeżeniem art. 301b, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metody obliczania proporcjonalnego dodatkowego narzutu kapitałowego, o którym mowa w tym przepisie.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).”;

▼B

- 2) skreśla się art. 308b ust. 11.

*Artykuł 40***Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009**

W rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w motywach 22 i 41, w art. 8c oraz w załączniku II sekcja D pkt 1 wyrazy „strukturyzowany instrument finansowy” we wszystkich formach gramatycznych zastępuje się wyrazami „instrument sekurytyzacyjny” w odpowiednich formach gramatycznych;
- 2) w motywach 34 i 40, w art. 8 ust. 4, art. 8c, art. 10 ust. 3 i art. 39 ust. 4, a także w załączniku I sekcja A pkt 2 akapit piąty, w załączniku I sekcja B pkt 5, w załączniku II część II sekcja D tytuł i pkt 2, w załączniku III część I pkt 8, 24 i 45, w załączniku III część III pkt 8 wyrazy „strukturyzowane instrumenty finansowe” we wszystkich formach gramatycznych zastępuje się wyrazami „instrumenty sekurytyzacyjne” w odpowiednich formach gramatycznych;
- 3) w art. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie określa także obowiązki emitentów i powiązanych stron trzecich mających siedzibę w Unii w odniesieniu do instrumentów sekurytyzacyjnych.”;
- 4) w art. 3 ust. 1 lit. l) otrzymuje brzmienie:

„l) »instrument sekurytyzacyjny« oznacza instrument finansowy lub inne aktywa będące wynikiem transakcji sekurytyzacyjnej lub programu sekurytyzacyjnego, o których mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402 [rozporządzenie w sprawie sekurytyzacji].”;
- 5) uchyla się art. 8b;
- 6) w art. 4 ust. 3 lit. b), w art. 5 ust. 6 akapit drugi lit. b) oraz w art. 25a skreśla się odesłanie do art. 8b.

*Artykuł 41***Zmiany w dyrektywie 2011/61/UE**

Art. 17 dyrektywy 2011/61/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

W przypadku gdy ZAFI posiadają ekspozycję z tytułu sekurytyzacji, która nie spełnia już wymogów określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 (*), w stosownych przypadkach działają one i podejmują działania naprawcze, w najlepiej pojętym interesie inwestorów w odnośne AFI.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).”.

Artykuł 42

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się punkty w brzmieniu:

„30) »obligacja zabezpieczona« oznacza obligację spełniającą wymogi art. 129 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

31) »jednostka obligacji zabezpieczonych« oznacza emitenta obligacji zabezpieczonych lub pulę aktywów stanowiących zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych.”;

2) w art. 4 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. Ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostki obligacji zabezpieczonych w związku z obligacjami zabezpieczonymi lub przez jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją, w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 (*), pod warunkiem że:

a) w przypadku jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji jednostka ta emituje wyłącznie sekurytyzacje, które spełniają wymogi art. 18 oraz art. 19–22 lub art. 23–26 rozporządzenia (UE) 2017/2402 [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];

b) kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wykorzystywane są jedynie do zabezpieczenia przed niedopasowaniem stopy procentowej lub niedopasowaniem walutowym w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji; oraz

c) uzgodnienia w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji odpowiednio ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przez jednostkę obligacji zabezpieczonych lub jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z obligacjami zabezpieczonymi lub sekurytyzacją.

6. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu oraz biorąc pod uwagę potrzebę zapobiegania arbitrażowi regulacyjnemu, europejskie urzędy nadzoru opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria oceny tego, które uzgodnienia w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji odpowiednio ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta w rozumieniu ust. 5.

Europejskie urzędy nadzoru przedłożą Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 lipca 2018 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełniania niniejszego rozporządzenia, poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 lub (UE) nr 1095/2010.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).”.

3) w art. 11 ust. 15 otrzymuje brzmienie:

▼B

„15. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu europejskie urzędy nadzoru opracowują wspólny projekt regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) procedury zarządzania ryzykiem, w tym wymagany poziom i rodzaj zabezpieczenia oraz uzgodnienia dotyczące wyodrębnienia wymagane do spełnienia wymogów ust. 3;
- b) procedury, jakich mają przestrzegać kontrahenci i odnośne właściwe organy przy stosowaniu zwolnień, o których mowa w ust. 6–10;
- c) mające zastosowanie kryteria, o których mowa w ust. 5–10, w tym w szczególności, co należy uznać za przeszkodę praktyczną lub prawną dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.

Poziom i rodzaj zabezpieczenia wymaganego w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostki obligacji zabezpieczonych w związku z obligacjami zabezpieczonymi lub przez jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją w rozumieniu niniejszego rozporządzenia i spełniającą warunki art. 4 ust. 5 niniejszego rozporządzenia oraz wymogi określone w art. 18 i w art. 19–22 lub art. 23–26 rozporządzenia (UE) 2017/2402 [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji] określa się z uwzględnieniem wszelkich przeszkód napotykanym w trakcie wymiany zabezpieczeń w odniesieniu do istniejących uzgodnień dotyczących zabezpieczeń w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji.

Europejskie urzędy nadzoru przedłożą Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 lipca 2018 r.

W zależności od formy prawnej kontrahenta, Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 lub (UE) nr 1095/2010.”.

Artykuł 43

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu 1 stycznia 2019 r. lub po tym dniu, z zastrzeżeniem ust. 7 i 8.

2. W odniesieniu do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano przed dniem 1 stycznia 2019 r., jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące oraz SSPE mogą używać oznaczenia „STS” lub „prosta, przejrzysta i standardowa” lub oznaczenia, które odsyła bezpośrednio lub pośrednio do tych terminów, wyłącznie wtedy, gdy spełnione są wymogi określone w art. 18 oraz warunki określone w ust. 3 niniejszego artykułu.

3. Sekurytyzacje, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano przed dniem 1 stycznia 2019 r., inne niż pozycje sekurytyzacyjne odnoszące się do transakcji ABCP lub programu ABCP, uznaje się za STS, pod warunkiem że:

- a) spełniają, w momencie emisji tych papierów wartościowych, wymogi określone w art. 20 ust. 1–5, ust. 7–9 i ust. 11–13 oraz art. 21 ust. 1 i 3; oraz

▼B

b) spełniają, w momencie zgłoszenia zgodnie z art. 27 ust. 1, wymogi określone w art. 20 ust. 6 i 10, art. 21 ust. 2 i ust. 4–10 oraz art. 22 ust. 1–5.

4. Do celów ust. 3 lit. b) zastosowanie ma, co następuje:

a) uznaje się, że w art. 22 ust. 2 wyrazy „Przed emisją” rozumie się jako „Przed zgłoszeniem na podstawie art. 27 ust. 1”;

b) uznaje się, że w art. 22 ust. 3 wyrazy „przed wyceną sekurytyzacji” rozumie się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 27 ust. 1”;

c) w art. 22 ust. 5:

(i) w zdaniu drugim – uznaje się, że wyrazy „przed wyceną” rozumie się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 27 ust. 1”;

(ii) uznaje się, że wyrazy „przed wyceną co najmniej w formie projektu lub we wstępnej formie” rozumie się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 27 ust. 1”;

(iii) wymóg określony w zdaniu czwartym nie ma zastosowania;

(iv) odniesienia do zgodności z art. 7 rozumie się tak, jak gdyby art. 7 miał zastosowanie do tych sekurytyzacji niezależnie od art. 43 ust. 1.

5. W odniesieniu do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu 1 stycznia 2011 r. lub po tym dniu, lecz przed dniem 1 stycznia 2019 r., oraz w odniesieniu do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano przed dniem 1 stycznia 2011 r., w przypadku gdy nowe ekspozycje bazowe zostały do nich dodane lub zastąpione po dniu 31 grudnia 2014 r., wymogi dotyczące należytej staranności określone, odpowiednio, w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/35 i rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 231/2013 stosuje się w dalszym ciągu w wersji mającej zastosowanie na dzień 31 grudnia 2018 r.

6. W odniesieniu do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano przed dniem 1 stycznia 2019 r., instytucje kredytowe lub firmy inwestycyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zakłady ubezpieczeń zdefiniowane w art. 13 pkt 1 dyrektywy 2009/138/WE, zakłady reasekuracji zdefiniowane w art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE oraz zarządzający alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI) zdefiniowani w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE nadal podlegają przepisom, odpowiednio, art. 405 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i przepisom rozdziałów I, II i III3 oraz art. 22 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 625/2014, art. 254 i 255 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35 oraz art. 51 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 231/2013, w wersji mającej zastosowanie na dzień 31 grudnia 2018 r.

7. Przed rozpoczęciem stosowania regulacyjnych standardów technicznych, które mają zostać przyjęte przez Komisję na podstawie art. 6 ust. 7 niniejszego rozporządzenia, na potrzeby wypełnienia obowiązków określonych w art. 6 niniejszego rozporządzenia jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące lub pierwotni kredytodawcy stosują rozdziały I, II i III oraz art. 22 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 625/2014 do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu 1 stycznia 2019 r. lub po tym dniu.

▼B

8. Przed rozpoczęciem stosowania regulacyjnych standardów technicznych, które mają zostać przyjęte przez Komisję na podstawie art. 7 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, na potrzeby wypełnienia obowiązków określonych w art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i e) niniejszego rozporządzenia, jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące oraz SSPE udostępniają informacje, o których mowa w załącznikach I–VIII do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/3 zgodnie z art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

9. Do celów niniejszego artykułu, w przypadku sekurytyzacji, które nie wiążą się z emisją papierów wartościowych, uznaje się, że wszelkie odniesienia do „sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano” oznaczają „sekurytyzacje, których początkowe pozycje sekurytyzacyjne zostały utworzone”, pod warunkiem że niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszelkich sekurytyzacji, które tworzą nowe pozycje sekurytyzacyjne w dniu 1 stycznia 2019 r. lub po tym dniu.

▼M1*Artykuł 43a***Przepisy przejściowe dotyczące bilansowych sekurytyzacji STS**

1. W odniesieniu do sekurytyzacji syntetycznych, dla których umowa dotycząca ochrony kredytowej weszła w życie przed dniem 9 kwietnia 2021 r., jednostki inicjujące oraz SSPE mogą używać oznaczenia „STS” lub „prosta, przejrzysta i standardowa” bądź oznaczenia, które odsyła bezpośrednio lub pośrednio do tych terminów, wyłącznie wówczas, gdy w chwili przekazania zgłoszenia, o którym mowa w art. 27 ust. 1, spełnione są wymogi określone w art. 18 oraz warunki określone w ust. 3 niniejszego artykułu.

2. Do dnia rozpoczęcia stosowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 27 ust. 6, jednostki inicjujące, do celów wypełnienia obowiązku określonego w art. 27 ust. 1, udostępniają ESMA niezbędne informacje w formie pisemnej.

3. Sekurytyzacje, w przypadku których początkowe pozycje sekurytyzacyjne zostały utworzone przed dniem 9 kwietnia 2021 r., uznaje się za sekurytyzacje STS, pod warunkiem że:

- a) w momencie tworzenia pierwotnych pozycji sekurytyzacyjnych spełniały one wymogi określone w art. 26b ust. 1–5, 7–9 i 11–12, art. 26c ust. 1 i 3, art. 26e ust. 1, art. 26e ust. 2 akapit pierwszy, art. 26e ust. 3 akapit trzeci i czwarty oraz art. 26e ust. 6–9; oraz
- b) w momencie zgłoszenia, o którym mowa w art. 27 ust. 1, spełniają wymogi określone w art. 26b ust. 6 i 10, art. 26c ust. 2 i ust. 4–10, art. 26d ust. 1–5, art. 26e ust. 2 akapity od drugiego do siódmego, art. 26e ust. 3 akapit pierwszy, drugi i piąty oraz art. 26e ust. 4–5.

4. Do celów ust. 3 lit. b) niniejszego artykułu zastosowanie ma, co następuje:

- a) w art. 26d ust. 2 zwrot „przed zamknięciem transakcji” odczytuje się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 27 ust. 1”;
- b) w art. 26d ust. 3 zwrot „przed wyceną sekurytyzacji” odczytuje się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 27 ust. 1”;

▼ M1

- c) w art. 26d ust. 5:
- (i) w zdaniu drugim zwrot „przed wyceną” odczytuje się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 27 ust. 1”;
 - (ii) w zdaniu trzecim zwrot „przed wyceną co najmniej w formie projektu lub we wstępnej formie” odczytuje się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 27 ust. 1”;
 - (iii) wymóg określony w zdaniu czwartym nie ma zastosowania;
 - (iv) odniesienia do zgodności z art. 7 rozumie się tak, jak gdyby art. 7 miał zastosowanie do tych sekurytyzacji niezależnie od art. 43 ust. 1.

▼ B*Artykuł 44***Sprawozdania**

Do dnia 1 stycznia 2021 r., a następnie co trzy lata, Wspólny Komitet Europejskich Urzędów Nadzoru opublikuje sprawozdanie na temat:

- a) wdrożenia wymogów STS określonych w art. 18–27;
- b) oceny działań podjętych przez właściwe organy oraz oceny istotnych ryzyk i nowych słabości, które mogły się pojawić, jak również oceny działań uczestników rynku na rzecz dalszej standaryzacji dokumentacji sekurytyzacji;
- c) funkcjonowania wymogów dotyczących należytej staranności określonych w art. 5 oraz wymogów dotyczących przejrzystości określonych w art. 7 i poziomu przejrzystości rynku sekurytyzacji w Unii, w tym na temat tego, czy wymogi dotyczące przejrzystości określone w art. 7 pozwalają właściwym organom uzyskać wystarczający przegląd rynku, aby mogły one wykonywać swoje odpowiednie uprawnienia;
- d) wymogów określonych w art. 6, w tym ich przestrzegania przez uczestników rynku, oraz zasad dotyczących zatrzymania ryzyka zgodnie z art. 6 ust. 3;

▼ M1

- e) położenia geograficznego SSPE

W oparciu o informacje przekazywane Komisji co trzy lata na podstawie lit. e) Komisja przedstawia ocenę przyczyn, dla których nastąpił wybór lokalizacji, w tym – pod warunkiem dostępności informacji – ocenę tego, do jakiego stopnia istnienie korzystnego systemu podatkowego i regulacyjnego odgrywa kluczową rolę.

*Artykuł 45a***Ustanowienie ram zrównoważonej sekurytyzacji**

1. Do dnia 1 listopada 2021 r. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, publikuje sprawozdanie na temat ustanowienia szczegółowych ram zrównoważonej sekurytyzacji na potrzeby uwzględnienia w niniejszym rozporządzeniu wymogów przejrzystości związanych ze zrównoważonym rozwojem. Sprawozdanie to w sposób należyty ocenia w szczególności:

▼ M1

- a) stosowanie proporcjonalnych wymogów dotyczących ujawniania informacji oraz należytej staranności w odniesieniu do ewentualnego pozytywnego i negatywnego wpływu aktywów finansowanych przez ekspozycje bazowe na czynniki zrównoważonego rozwoju;
- b) treść, metody i prezentację informacji w odniesieniu do wskaźników zrównoważonego rozwoju dotyczących pozytywnego i negatywnego wpływu na kwestie środowiskowe, społeczne i związane z zarządzaniem;
- c) sposób ustanawiania szczegółowych ram zrównoważonej sekurytyzacji, które odzwierciedlają produkty finansowe objęte art. 8 i 9 rozporządzenia (UE) 2019/2088 lub opierają się na nich oraz uwzględniają w stosownych przypadkach rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 ⁽¹⁾;
- d) ewentualny wpływ ram zrównoważonej sekurytyzacji na stabilność finansową, rozwój unijnego rynku sekurytyzacji oraz zdolność do kredytów bankowych.

2. Przy sporządzaniu sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, EUNB w stosownych przypadkach odzwierciedla wymogi przejrzystości ustanowione w art. 3, 4, 7, 8 i 9 rozporządzenia (UE) 2019/2088 lub opiera się na nich, a także zwraca się o wkład do Europejskiej Agencji Środowiska i Wspólnego Centrum Badawczego Komisji Europejskiej.

3. Wraz ze sprawozdaniem z przeglądu, o którym mowa w art. 46, Komisja – w oparciu o sprawozdanie EUNB, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu – przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat ustanowienia szczegółowych ram zrównoważonej sekurytyzacji. Sprawozdaniu Komisji, w stosownych przypadkach, towarzyszy wniosek ustawodawczy.

▼ B*Artykuł 46***Przegląd**

Do dnia 1 stycznia 2022 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.

W sprawozdaniu zostaną uwzględnione w szczególności ustalenia sprawozdań, o których mowa w art. 44, oraz zostaną poddane ocenie:

- a) skutki niniejszego rozporządzenia, w tym również wprowadzenia oznaczenia sekurytyzacji STS, dla funkcjonowania rynku sekurytyzacji w Unii, wkładu sekurytyzacji w gospodarkę realną, w szczególności dla dostępu MŚP i inwestycji do kredytowania, a także wzajemnych powiązań między instytucjami finansowymi a stabilnością sektora finansowego;
- b) rozbieżności w stosowaniu zasad, o których mowa w art. 6 ust. 3, w oparciu o dane zgłaszane na podstawie art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. e) ppkt (iii). Jeżeli ustalenia wykażą zwiększenie ryzyk ostrożnościowych spowodowane stosowaniem zasad, o których mowa w art. 6 ust. 3 lit. a), b), c) i e), wówczas rozważone będą odpowiednie środki zaradcze;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

▼ B

- c) czy doszło do nieproporcjonalnego wzrostu liczby transakcji, o których mowa w art. 7 ust. 2 akapit trzeci, od momentu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, oraz czy uczestnicy rynku strukturyzowali transakcje w sposób umożliwiający obchodzenie obowiązku wynikającego z art. 7 i polegającego na udostępnianiu informacji za pośrednictwem repozytoriów sekurytyzacji;
- d) czy konieczne jest rozszerzenie wymogów dotyczących ujawniania informacji na podstawie art. 7, aby objąć nimi transakcje, o których mowa w art. 7 ust. 2 akapit trzeci, oraz pozycje inwestorów;
- e) czy w obszarze sekurytyzacji STS możliwe byłoby wprowadzenie systemu równoważności dla pochodzących z państw trzecich jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących oraz SSPE, z uwzględnieniem rozwoju sytuacji na szczeblu międzynarodowym w obszarze sekurytyzacji, w szczególności inicjatyw dotyczących prostych, przejrzystych i porównywalnych sekurytyzacji;

▼ MI

- f) wdrożenie wymogów ustanowionych w art. 22 ust. 4 i art. 26d ust. 4 oraz to, czy można je rozszerzyć na sekurytyzacje, w których ekspozycjami bazowymi nie są kredyty na nieruchomości mieszkalne ani kredyty na zakup samochodu lub umowy leasingu samochodów, z myślą o włączeniu do głównego nurtu ujawniania informacji dotyczących kwestii środowiskowych i społecznych oraz informacji dotyczących zarządzania;

▼ B

- g) odpowiedniość systemu weryfikacji przez osobę trzecią określonego w art. 27 i 28 oraz to, czy system upoważniania dla osób trzecich określony w art. 28 wspiera wystarczającą konkurencję między osobami trzecimi, a także czy zachodzi potrzeba wprowadzenia zmian w ramach nadzorczych w celu zapewnienia stabilności finansowej;
- h) czy zachodzi potrzeba uzupełnienia ram dotyczących sekurytyzacji określonych w niniejszym rozporządzeniu poprzez ustanowienie systemu banków licencjonowanych w ograniczonym zakresie, wykonujących funkcje SSPE i posiadających wyłączne prawo do kupowania ekspozycji od jednostek inicjujących i sprzedaży inwestorom roszczeń zabezpieczonych kupionymi ekspozycjami; oraz

▼ MI

- i) możliwości dalszej standaryzacji i wprowadzenia dalszych wymogów w zakresie ujawniania informacji w świetle ewolucji praktyk rynkowych, zwłaszcza przez stosowanie szablonów zarówno w przypadku sekurytyzacji tradycyjnych, jak i syntetycznych, w tym sekurytyzacji prywatnych dostosowanych do indywidualnych potrzeb, w przypadku których nie ma konieczności sporządzania prospektu emisyjnego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 ⁽¹⁾.

▼ B*Artykuł 47***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylenia dyrektywy 2003/71/WE (Dz.U. L 168 z 30.6.2017, s. 12).

▼B

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 16 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 17 stycznia 2018 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 16 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 16 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 48***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.